Registered No. M. 120.

ओं.

# JNÂNA BODHINI

## A TAMIL MAGAZINE AND REVIEW

DEVOTED MAINLY TO

LITERATURE, SCIENCE, PHILOSOPHY & RELIGION

EDITORS:

M. S. PURNALINGAM PILLAI, B.A.

V. G. SURYANARAYANA SASTRI, B.A.

Vol. V. No. 10.—May 1902.

CONTENTS.

| | | PAGE. |
|---|---|---|
| Patrons of Tamil Literature...... | Editors.................... | 361 |
| The History of Tamil Rhetoric.. | Guru Rao........................ | 363 |
| Poetry and Nature.................. | S. Ramaswami Aiyangar... | 367 |
| Vikramorvasiyam.................... | P. M. Srinivasacharyar...... | 370 |
| The Blind Bard-Viraraghava Mudaliar | K. Kuppuswami Mudaliyar, B.A. | 375 |
| The Mrichchakati...................... | T. S. Narayana Sastriar.... B.A., B.L. | 382 |
| The Indispensability of Sports... | V. G. Govindasivanar........ | 385 |
| Recreation.............................. | S. Varadacharyar............ | 389 |
| CORRESPONDENCE.......................... | | 392 |
| REVIEWS OF BOOKS.......................... | | 394 |
| EDITORIAL NOTES.......................... | | 398 |

Madras:

THOMPSON AND CO.,

33, POPHAM'S BROADWAY.

1902.

# JNANA BODHINI

**Terms of Subscription.**

**Annual Subscription including postage Rs.... 2 8 0**

N.B.—The year begins with August, and subscriptions are not accepted for broken periods. New subscribers joining in the course of the year, will as far as possible be supplied with the back numbers of the current volume.

## TO ADVERTISERS.

The Jnana Bodhini affords the best and cheapest medium for advertising. It reaches all classes of people and commands the largest monthly circulation. Rate per page per insertion Rs. 5. Apply to Messrs. Thompson & Co., Publishers, Broadway, Madras.

*All literary contributions and books for Review and business letters, &c., should be addressed to T. A. Swaminatha Aiyar, Manager, The "Jnana Bodhini" Office, Black Town, Madras. All remittances should be made payable to Messrs. Thompson & Co., Publishers of "Jnana Bodhini," Broadway, Madras.*

## அறிக்கை.

**காரியஸ்தர்கள் தேவை.**

"ஞானபோதினி"ப் பத்திரிகையைப் பலவிடங்களில் பரவச்செய்து சந்தாதார்கள் சேகரித்து அனுப்பக்கூடிய காரியஸ்தர்களுக்குத் தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும். விவரந் தெரியவேண்டுவோர் "ஞானபோதினி" மானேஜருக்கு எழுதிக்கொள்க.

கோயமுத்தூர் இலாகாவுக்கு மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சோமசுந்தர முதலியாரவர்களைக் காரியஸ்தராக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

(மானேஜர்.)

## புதிய நூல்கள்.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1. ரூபாவதி ... | 1 | 0 | 0 |
| 2. கலாவதி ... | 1 | 8 | 0 |
| ஷை கலிகோ ... | 1 | 12 | 0 |
| 3. சரசாங்கி ... | 1 | 0 | 0 |
| 4. சுகுணசுகேசர் ... | 0 | 8 | 0 |
| ஷை கலிகோ ... | 1 | 0 | 0 |
| 5. தசரதன் தவறு ... | 0 | 4 | 0 |
| ஷை கலிகோ ... | 0 | 8 | 0 |
| 6. உஷா பரிணயம் ... | 0 | 8 | 0 |
| 7. நாடக வியல் ... | 0 | 8 | 0 |
| 8. தனிப்பாசுரத்தொகை | 0 | 4 | 0 |
| ஷை கலிகோ ... | 0 | 8 | 0 |
| ஷை ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன் ... | 1 | 0 | 0 |
| 9. பாவலர் விருந்து (முதல் நாள்) ... | 0 | 8 | 0 |
| ஷை கலிகோ ... | 1 | 0 | 0 |
| 10. தாமரை நாண்மலர் .. | 0 | 6 | 0 |
| ஷை கலிகோ ... | 0 | 12 | 0 |
| 11. வித்தியாரண்ய நகரம். | 0 | 8 | 0 |
| 12. நன்றியறியா மகன் .. | 0 | 8 | 0 |
| 13. பாரத ஸாரம் (முதற் பாகம் ... | 0 | 10 | 0 |
| இரண்டாம் பாகம் ... | 0 | 8 | 0 |
| 14. வர்ண வைத்திய சாஸ்திரம் ... | 0 | 8 | 0 |
| 15. மச்சபுராணம் (செய்யுள்) கலிகோ ... | 2 | 8 | 0 |
| 16. திருமுல்லைவாயிற்புராணம் (கலிகோ) ... | 0 | 10 | 0 |
| ஷை (மார்பில்) ... | 0 | 8 | 0 |
| 17. செய்யுட்கோவை (கலிகோ) ... | 0 | 13 | 0 |
| ஷை மார்பில் ... | 0 | 10 | 0 |
| 18. விவேக விளக்கம் ... | 0 | 4 | 0 |
| 19. வாசகத்திரட்டு ... | 0 | 10 | 0 |
| 20. நகைப்பைத்தியம் (முதற்பாகம்) ... | 0 | 8 | 0 |
| ஷை (இரண்டாம்பாகம்) | 0 | 8 | 0 |
| 21. ஸ்ரீராமாநுஜ சரிதம். | 0 | 8 | 0 |
| 22. ஔவைகுறள் மூலம். | 0 | 2 | 0 |

இந்நூல்களெல்லாம் சென்னை ஆரியன் புக் டெப்போவிலும், தாம்ஸன் கம்பெனியாரிடத்திலும், அகப்படும்.

# ஞானபோதினி

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்—திருக்குறள்.

சம்புடம் V. } 1902ஸ்ல மேமீ 20உ {புத்தகம் 10.

விஷயங்கள்.


| | பக்கம். |
|---|---|
| தமிழ்நூலாதரிப்போர்.—பத்திராதிபர் ... | 361 |
| தமிழணியிலக்கண வரலாறு.—குரு ராவ் ... | 363 |
| இயலும் இயற்கையும்.—சருக்கை - இராமசாமி ஐயங்கார் ... | 367 |
| விக்கிரமோர்வசீயம்.—பு. மா. ஸ்ரீனிவாசா சாரியர் ... | 370 |
| அந்தகக்கவி வீரராகவமுதலியார்.—கல்குளம் - குப்புசாமி முதலியார் பி. ஏ.,... | 375 |
| மிருச்சகடி.—T. S. நாராயணசாஸ்திரியார், பி.ஏ. பி. எல். ... | 382 |
| விளையாட்டி னின்றியமையாமை.—வி. கோ. கோவிந்தசிவனார். | 385 |
| பொழுது போக்கு.—சருக்கை - வரதாசாரியன் ... | 389 |
| கடிதம்.— ... | 392 |
| புத்தகக்குறிப்புக்கள்.— ... | 394 |
| பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.— ... | 398 |


பத்திராதிபர் :— { எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, பி. ஏ.
வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.

சென்னை ;
தாம்ஸன் கம்பெனியார்
பதிப்பிப்பது.

1902.

வருஷசந்தா ரு. 2—8—0. சஞ்சிகை ரு. 0—4—0.

ளாய அவளோ, மகேந்திரனால் சொல்லப்பட்டாள், 'எவரிடத்தில் மனப்பற்றுடையவளா யிருக்கின்றாய், எனக்குப் போர்நண்பினராகிய அவ்வரசமுனிவருக்குப் பிரியஞ் செய்யத்தக்கதாகையால், அவர் புத்திரப்பேற்றினராகு மளவும் நீ இச்சைப்படி அவரையே யடையக்கடவாய்' என்று.

**முதல்வன்:**—தக்கது வேற்றுமனிதனை யறிந்துள்ள மகேந்திரற்கு.

**இரண்டாவன்:**—(சூரியனை நோக்கி) அம்ம! கதாபிரசங்கத்தினாற் கடக்கப்பட்டது உபாத்தியாயர் மூழ்கும் வேளை; வா இவரதருகிலிருப்பவராகுவோம்.

**முதல்வன்:**—அப்படியே

[என்று அகன்றனர்கள்.]

## கலப்புப் புணர்ப்பு. (மிச்சிர விட்கம்பம்.)

பின்பு புகுகின்றான் கஞ்சுகி.

**கஞ்சுகி:**—

இல்லறத்தோ னங்குடும்பி யேன்ற விளவயதில்
பல்ல சுகநுகரப் பார்க்கின்றான் பின்மகார்
வாங்கு பொறையினனாய் வன்றளர்ச்சி நீங்குகின்றான்
ஈங்கெமக்கோ நாடோறு மிவ்வுடலம் வாட்டுவதாய்
சேவிப் புருவினதாய்ச் சென்ற வயதுகளின்
தாவில் பரிணாமந் தானம்ம! மங்கையர்பால்
ஏயதிகா ரங்கட்டமே.

(சிறிது சென்று) நியமத்தோடு கூடிய காசிராசன் மகளால் கட்டளையிடப்பெற்றிருக்கின்றேன், விரதத்தைச் சம்பாதித்தற்பொருட்டு என்றனால் மானத்தைவிட்டு முன்னே நிபுணிகைமூலமாய் மகாராசர் பிரார்த்திக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்; இவ்வாறு நீ யென்பேச்சினால் விண்ணப்பி என்று ஆகையால் இப்பொழுது முடித்த மாலைச்செய்கடனையுடைய மகாராசரைப் பார்ப்பேன். (சுற்றிப் பார்த்து.)

அகோ! இனிமையுடையதன்றோ மகாராசமாளிகையின் சாயங்காலவியாபாரம். இங்கேயோ

நிசிவாய்த் தூக்க நிவந்தமந் தத்தால்
அசைவில வாகி யணைந்ததண்டத்தில்
சித்தரித்தன போற் சேர்ந்துள தோகை
வைத்தசா ளரத்தின் வழிவரும் புகையால்
நற்புறு வைய நாட்டுவ வலீகம்
சொற்பெறு மொழுக்கஞ் சோர்வில தாகிய

அந்தப் புரத்து ளார்கிழ விச்சனம்
சந்தமென் மலர்ப்பலி தாங்கிய தலங்களில்
மாலைவாய்ச் செஞ்சுடர் மன்னிர மங்கல
நூலினும் வர்த்திடைப நொய்தா
வேணுறைப் பகுத்தங் கிருத்துகின் றதுவே.

(பார்த்து.) அயே! இங்கேயே வருகின்றான் தேவன்.

பரிசன மகளிர் தங்கள் பாணியா லேந்தப் பெற்ற
திருவிளக் கவைகள் சூழச் செலுமிவன் றடங்க டோறும்
விரிமலர்க் கன்னி கார வியன்சினை யுடைய தாகி
இருசிறை யிழவா தேகு மேந்தலி னிலகு மன்னோ.

இவனை, நோக்கின் வழியில் இருந்துகொண்டு பிரதிபாலிப்பேன்.

(சுற்றிப்போய் இருந்தனன்)

பின்பு புகுகின்றனன் சொல்லப்பட்டுள்ள பரிவாரத்தினனாய அரசனும், விதூடகனும்.)

அரசன்:—(தன்னுள்)

வினையின் மறைவெய்தும் வெவ்விழைவிற் றூய
தினமிகவுந் துன்பிலதாச் சென்றதுகாண் போக்கும்
விரகின்மை யானீட்சி மேவுமியா மங்கொள்
இரவெங்ங னஞ்செல்லு மே.

கஞ்சுகி:—(கிட்டி) தேவன் வெற்றிபெறுக; தேவி விண்ணப்பிக்கின்றாள் 'மணியிழைத்துள்ள அரமியத்தின்மேல் சந்திரன் இனிய தோற்றத்தினன்; அங்கு அருகிலிருக்கும் தேவனால், எவ்வளவுக்குள் சந்திரனுக்கு உரோகிணியின் சேர்க்கை, அவ்வளவுவரை பிரதிபாலிக்கத் தக்கவள்' என்று.

அரசன் :—ஆர்ய! சத்கிர்த்தே! 'உனக் கபிப்பிராயம் எவ்வகைத்தோ' என்று தேவி விண்ணப்பிக்கத் தக்கவள்.

கஞ்சுகி :—என்ன கட்டளையிடுகின்றனனோ தேவன்.

[என்று அகன்றனன்]

அரசன் :—தோழ! தேவியினது இத்தொடக்கம், உண்மையாய் விரதநிமித்தத்தினதாகவே இருக்குமா?

விதூடகன் :—ஓய்! ஊகிக்கின்றேன். பச்சாத்தாபங் கொண்ட அங்கவள், உமது வணக்கத்தின்கடத்தலை நியமவியாசத்தால் நீக்கிக்கொள்ளும் விருப்பினள் என்று.

அரசன் :—தக்கதனையே நீ சொல்கின்றாய்; அவ்வாறேயன்றோ!

மன்னி கழ்ந்த வணக்கின ராயினும்
இன்ன லார்மிக வேய்ந்துள நாயகர்

நன்ன யஞ்சுடு நல்லுளத் தோர்களாய்ப்
பின்ன ரெய்துவர் பீடறு நாணமே.

ஆகையால் மணியரமியத்தின் வழியைக் காட்டுவாய்.

**விதூடகன்** :—இதோ இதோ நீ; கங்கையின் தரங்கத்தை யொத்த வழக மைந்த இந்தப் பளிக்குக் கற்படியால் ஏறுவாய், மாலைக்காலக்கடையில் மநோகரமாயுள்ள மணியரமியத்தை.

**அரசன்** :—ஏறு, முன்னே.

(எல்லோரும் படியின்மேலேறுதலை அபிநயிக்கின்றனர்.)

**விதூடகன்** :—(பார்த்து) ஓய்! ஓய்! சந்திரன் சமீபத்தினனாய் இருக்கவேண்டும்; ஏனெனில், கீழைத்திசைமுகம் இருணீங்கினதாய்க்காண வினிய தாய்த் தோற்றுகின்றது.

**அரசன்** :—நன்கு மொழிந்தனை நீ.

உதய கிரிவா யொளிந்தமதி யுடைய கதிரா லொதுக்குண்டு
புதைகா ரிருளவ் விடநீத்துப் புறம்போ யிருப்பப் புருகூதன்
வதியுங் கீழைத் திசைமுகமேல் வார்ந்த கூந்தன் முடியாற்போல்
மதியென் கண்ணி ணிணையிணையே மன்னி யிழுத்துக் கொடுசெலுமால்.

**விதூடகன்** :—ஏ! ஏ! ஓய்! விண்ட இலட்டுதுண்டுக்குச் சமனானவனாய் எழுந்தனன் கடவுட் சந்திரன்.

**அரசன்** :—(சிரிப்போடு) எப்போதும், வயிற்றை நிரப்ப விரும்புவோனுக்குச் சிற்றுண்டியே விடயம்.

(கைகூப்பிக்கொண்டு சேவித்து) பகவனே! நிசிக்கதிபனே!

நல்லவர்க்குத் தொழிற்பொருட்டு நாலிரண்டி லொன்றொ
ழிந்த பரித்தேர் நண்ணும்
எல்லவனைப் புல்லுபவ னெழுமமுதின் றென்புலத்தார்
விண்ணோ ரென்னும்
எல்லவருக் குந்திருத்தி யியற்றுபவ னிரவகன்ற
விருளைத் தேய்ப்போன்
கல்லிருந்தான் றன்முடியின் கண்ணிருந்தா னுமுனக்கு
நமவே கண்டாய்.

(எழுந்திருக்கின்றான்.)

**விதூடகன்** :—ஓ! தோழ! அந்தணன் முகத்துச் சேர்ந்த வெழுத்தினையுடைய நின்பாட்டனால் கட்டளையிடப் பெற்றவனாகின்றாய்; ஆசனத்தை யடைந்தவனாகுவாய்; நானும் சுகமாக இருந்தவனாகுவன்.

**அரசன் :**—அவ்வாறே. (விதூடகன் பேச்சை யங்கீகரித்து இருந்தவனுப் பரிசனத்தைப்பார்த்து,) நிலவு நன்றாய்க் காய்ந்துகொண்டிருக்கையில், விளக்குக் கூறியதுகூற்றாலென்ன? நீங்களிதைப்பாருங்கள்.

**பரிசனம் :**—தலைவரேது கட்டளையிடுகின்றனரோ.

[என்றகன்றது.]

**அரசன் :**—(சந்திரனைப் பார்த்து விதூடகனைக் குறித்து) தோழ! தேவியின் வருகை முகூர்த்தத்திற்குமேல்; ஆகையால் சனமில்லாவிடத்தில் எனது தவத்தையைச் சொல்வேன்.

**விதூடகன் :**—ஓய்! அவள் காணப்படவேயில்லை; ஆனால், அப்படிப்பட்ட அநுராகத்தைக் கண்டு ஆசாபந்தத்தினால் தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளச் சாத்தியமன்றோ!

**அரசன் :**—இவ்வாறே இது, எனது மனோரதமோ வலியது.

மேடுபள்ளத் தாஞ்சிலைகண் மிக்குநெருக் கத்தடுப்புண்
டோடுநதி வெள்ளம்போ லுற்றதடை பெற்றபுணர்ப்
பின்பத்தி னன்மதன னிருகாற்பத் தைந்தோடொன்றூர்
ஒன்பதுபங் காக வுறும்.

**விதூடகன் :**—ஓய்! எவ்வாறு வாடிய உறுப்புக்களினால் மிகவும் விளங்குகின்றாய், அவ்வாறு சமீபத்திலேகாதலியின்சேர்க்கையைக் காண்கின்றேன்.

**அரசன் :**—(நிமித்தத்தைச் சூசிப்பித்து,) தோழ!

காதலினுக் கூற்றாங் கனிமொழியா னீயென்ன
மாதுயரத் தென்னை வலக்கை யிதுதானே
ஆற்றுங் துடிப்பதனு லால்.

**விதூடகன் :**—வேறாகாதன்றோ! அந்தணனது மாற்றம்.

(அரசன், மீண்டுவருவளெனு மாசையினனாய் நிற்கின்றான்.)

பின்பு புகுகின்றனள் ஆகாயவழியாக,

சிறிது மதங்கொண்டவளாய் அபிசாரிகை வேடம் பூண்ட உருப்பசியும், சித்திரலேகையும்.

**உருப்பசி :**—(தன்னைப் பார்த்துக்கொண்டு) அடி! சித்திரலேகை! சிறிதணிகலன் பூண்டு நீலவாடை தரித்துள்ள இந்த எனது அபிசாரிகைவேடம் இனிதாயிருக்கின்றதா?

பு. மா. ஸ்ரீனிவாசா சாரியா.

---

# THE BLIND BARD-VIRARAGHAVA MUDALIYAR.

## அந்தகக் கவிவீரராகவ முதலியார்.

(299-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இவர் ஈழமண்டலஞ்சென்று பரிசுபெற்றாரென்பது பின்வருஞ் சீட்டுக் கவியாற் றெரியவரும்:

"இனிதினி தெனச்சேர சோழபாண்டியர் மெய்ச்சு மிங்கிதநன் மதுரவாங்கி
யீழமண் டலமளவுந்திறைகொண்ட கவிவீர ராகவன் விடுக்கு மோலை
வனிதையர் விகாரமன் மதராஜ ரூபவள மயிலையா திபதிசக்கிர
வாளத்தியாகிரங்காளத்தி கிருஷ்ணப்பவாண னெதிர்கொண்டு காண்க
கனதமிழ்த் துறையறி மரக்கலங் கன்னிகாமாட நன்னூற்
கட்டுபேர் கொட்டாரம் வாணி சிங்காதனங் கவிநாடகஞ் செய்சாலை
வினவுசிவ காதையிற் சர்க்கரையெனத்தக்க வினையேனுடம்பு நோயால்
மெலியுமோ மெலியாதவகைபால் பெருத்ததொருமேதிவரவிடவேண்டுமே."

அங்கேயிருந்து இறந்தனர் என்னுங் கொள்கையை இது குலைத்து விடுகின்றது.

பரராஜசிங்கத்தின்மீது பாடிய வண்ணத்தைக்கேட்டு அரசன் மனைவிபாடியது.

"போதவழகன் கவிவீர ராகவன் போற்றுகவி
யோதையைக் கேட்டுக்கொண் டாடாத பேரில்லை யோங்குபுவி
மாதை யெடுக்கும் வலன்முடிச் சேட மகிபற்கன்றே
காதை வகுக்கிலன் வேதா சிரகம்பங் காண்பதற்கே."

இவர் செங்கற்பட்டிலிருந்த திம்மய்ய அப்பய்யன் என்பவருடைய வேண்டுகோட் கிணங்கித் திருக்கழுக்குன்றப் புராணம் பாடினார். அது பின் வருஞ் சீட்டுக்கவியாற் றெரியும்:—

"இங்கா ளிருந்தபேர் புதியரா சப்பண்டி ருந்தபேர் பழைய ராக
விருவர்க்கும் வல்லவி லக்கணக் கவிவீர ராகவன் விடுக்குமோலை
அன்னதிதானப் பிரதாபன் பிரசங் த் தநந்தசேடாவதார
னகிலப்பிரகாசனந் திம்மய்ய வப்பய்ய னகமிக மகிழ்ந்துகாண்க
தன்னுடை மோலையும் வரக்கண்டு நாம்வேத சயிலப் புராணத்தையித்
தனைநா ளிருந்தோதி னேமரங்கேற்றுவதுதான் வந்தலாமலில்லை
நன்னுவலோருட னிஸத்ச்கேட்டுடனேச் சோழநாட்டுக் கனுப்ப நன்கு
நவிலோலை தள்ளாமலே சுக்ரவாரத்து நாளிங்கு வரவேண்டுமே."

இதனால் திருக்கழுக்குன்றப் புராணம் பாடியபிறகுதான் இவர் தெற்கே சென்றனர் என்று ஊகித்தற்கிடமுண்டு. ஆயினும் இவர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு போனது இதற்குப் பின்னேனும் முன்னேனு மிருக்கலாம். பின்னென்று கொள்வதே சிறப்புடைத்து. இவருடைய சீட்டுக்கவியின் சிறப்பையும் இவர்பெருமையையும் இவர் காலத்துள்ள நிரஞ்சனநாதர் என்பவர் ஒருவர் எடுத்தோதியிருக்கின்றனர்.

"சீட்டுக் கவியென்று சொல்வார் சிலரந்தத் திட்டுக் கவி
காட்டுக் கெறித்த நிலவாகிப் போஞ்செங் கனகரத்னச்
சூட்டுக் கிரீட முடிவேந்த ருற்பத்தி சூறைகொள்ளும்
நாட்டுக் கிலக்கியங் கவிவீர ராகவ னற்கவியே."

"நாரேனும் பூவா னறுமணமா நின்கவிதை
யாரேனும் கேட்கி லவர்க்குத் தமிழ்வருங்காண்
போரேறே யெங்கும் பொழிபவருங் கல்விக்குக்
காரே கடலே கவிவீர ராகவனே."

இவர் ஸ்ரீவில்லி புத்தூருக்குச் சென்றபோது பாடியது:—

"வேசையரே மல்குமூர் வீதியிலார் வந்தாலு
பேசிவலை வீசிப் பிடிக்குமூர்—ஆசைமயல்
பூட்டுமூர் கையிற் பொருள்பறித்தே யோடுகொடுத்
தோட்டுமூர் சீவிலிபுத் தூர்."

அரியலூர்க் கிருஷ்ணமழவராயன் அன்னதானத்தைக்குறித்துத் தூரம் வியந்து சொல்லிய செய்யுள்

"சேயசெங் குன்றை வருமொப்பி லானுக்குச் செங்கமலத்
தூயசெங் கண்ணனிணை யொப்பனோ வத்துழாயணிந்த
மாய னளக்கும் படிமூன்று கிருஷ்ணய்ய மாமழவ
ராய னளக்கும் படியொரு நாளைக் கிலக்கமின்றே."

தித்தான் சங்கீதத்தை வியந்து பாடியது:—

"வாவியபொற் பரியா வூரில் வீரையன் மைந்தன் பஞ்ச
காவியந்தேர்கின்ற தித்தான் சங்கீதத்திற் காவலர்தம்
ஓவிய சாலையெல்லாமுயிர்த்தே யுள்ளுருகு மொற்றின்
மேவிய கூடமெல் லாந்திரி கூடத்தின் மேற்படுமே."

ஒப்பிலாதான் சங்கீதத்தைக் கேட்டுருகிக் கூறியது.

"வாமொப்பி லாதவன் சேயொப்பி லாத மழவதிசை
யாழக் கடல்விட்டு நீபாடுங்காலத் தரிசெல்வனேல்
நீழற் கவுத்துவ நீத்துச்செல் வான்ந்த நீண்மணிதான்
காமொப்பினுமின் னிசைகேட்குங் காற்கரைந் தேகுமன்றே."

இவர் இடும்பாவனத்திற் சென்றிருந்தபோது பாடியது :—

"பசிமுடுக நோவதல்லாற் பாழ்வீட்டிற் பாழ்த்த
கொசுக்கடியா லுள்ளங் குழைந்தோம்— இசையில்
நெடும்பாவம் யாஞ்செய்தா னீரென்ன செய்வீர்
இடும்பா வனநாத ரே."

நாகதேவனென்பவன் இட்டவுணவைக்குறித் துரைத்தது.

"வாயிலொன்று கல்லுமொன்று நெல்லுமான வன்னமும்
வாடலாக வாருமாதம் வைத்திருந்த கத்தரிக்
காயிலிட்ட கறியுமுப்பி லாதகஞ்சி வன்னமுங்
காம்பொடிந்த வோரகப்பை கைப்பிடித்த வண்ணமும்
தூயதாகத் துலக்கலின்றி யழுக்கடைந்த பாத்திரந்
தூக்கியுள்ள சுத்தநீர் துறுத்துவந்த நேர்த்தியும்
ஓய்வின்றி யீக்கள்வீழ்ந்து மொலுமொலென்ற சட்டியு
முடன்கொணர்ந்த நாகதேவ னூண்மறப்ப தில்லையே."

செழியதரையன்கொடுத்த பரிசுபெற்றுப்பின்னும் பொருள்விரும்பிக்கூறியது

"சாலப் பழுத்த மரம்பார்த் தெறிவர்தண் ணீர்சுரக்கும்
ஞாலத் தகழ்வர் கறக்கின்ற வாவைநற் காலணைவர்
நீலக் கடல்விட்டுப் பாலாழி மத்திட்டு நிற்பரென்னீ
சேலத்து வேந்த னகத்தாகந் தீர்த்த செழியனுக்கே."

விஜயராஜன் தன்பல்லக்கின்பின் போனபோது பாடியது :—

"திருமாலு மீசனும் பின்போயுந் தூது செலத்திசைந்தும்
அருமா துரியத் தமிழ்வளர்த் தாரவ ரோடுபங்காய்
வருமா மறையவன் பேர்சாதித் தேமிக வண்டமிழ்க்குப்
பெருமான் சிவிகைப்பின் வந்தான் விஜயப் பிரமனுமே."

இவர் பற்பலவிடங்களுக்குச் சென்று பாடிப் பரிசுபெற்றுத் திரும்பித் தம்மூர் சேர்ந்தபோது தம் மனைவி தாம் பெற்றுவந்த பரிசு யாதெனக் கேட்டதும் அதற்கிவர் கூறிய உத்தரமும் பின்வரும் பாத்தெரிக்கின்றது.

"இம்பர்வா னெல்லையிரா மனையேபாடி
பென்கொணர்ந்தாய் பாணநீ யென்றாள் பாணி
வம்பதாங் * களப மென்றேன் பூசு மென்றாள்

* களபம்=யானை; வாசனைத்திரவியம். மாதங்கம்=யானை: பொன். வேழம்-யானை: கரும்பு. பகடு-யானை: எருது. கம்பமா-யானை: கம்பென்னுந் தானியத்தின் மா. கைம்மா=யானை. இவற்றை இவர்யானை யென்னும் பொருளில் உபயோகிக்க இவர்மனைவி அதை யறியாது போன்று நடித்து வேறு பொருளைக்கொண்டதாகக் குறிப்பித்தனள் என்பது.

மாதங்க மென்றேனும் வாழ்ந்தே மென்றாள்
பம்புசீர் வேழமென்றேன் றின்னு மென்றாள்
பகடென்றே னுழுமென்றாள் பழனந் தன்னைக்
கம்பமா வென்றேனற் களியா மென்றாள்
கைம்மாவென் றேன்சும்மா கலங்கி னாளே.''

இவர் தம் மனைவியுட னிருந்து பலநாளில்லறம் இனிது நடாத்தி, அந்தத்திற் *சிவசாயுச்சிய முற்றனர்.

இவர் இறந்ததைக் கேள்வியுற்றுக் கவிராஜர்களும் புவிராஜர்களும் எக்கமடைந்தனர். அப்போது கயத்தாற்று இராஜா பாடிய கையறுநிலை:—

“இன்னமுதப் பாமாரி யிவ்வுலகத் திற்பொழிந்து
பொன்னுல கிற்போய்ப் புகுந்தான்—மன்னும்
புவிவீர ராகமன்னர் பொன்முடிமேற் சூட்டுங்
கவிவீர ராகவமே கம்.''

“தோற்றா தொழிந்திருந்த தூலக் கவிகளெல்லா
மேற்று ரகையின் விளங்கியவே—யேற்றாலுங்
கன்னுவ தாரன் கவிவீர ராகவனும்
பொன்னுருஞ் செங்கதிரோன் போய்.''

இவர்மீது ஈழநாட்டரசன் பரராச சிங்கம் பாடிய கையறுநிலை:—

“ முன்னாட்டுத் தவமுனியுஞ் சேடனும் வான்மீகனுமுன் முன்னில்லாமற்
றென்னாட்டு மலையிடத்தும் பாரிடத்தும் புற்றிடத்தும் சென்றுசேர்ந்தார்
இந்நாட்டுப் புலவருனக் கெதிரிலையே கவிவீர ராக வாநீ
பொன்னாட்டுப் புலவருடன் வாதுசெய்யப் போயினையோ புகலுவாயே.''

இவரியற்றிய நூல்களாவன:—திருக்கழுக்குன்றப் புராணம், திருவாரூருலா, கீழ்வேளூருலா, இராமாயண வண்ணம், கிள்ளைவிடுதூது, † சந்திரவாணன் கோவை, கயத்தாற்றரசனுலா, சேயூர்க்கந்தர் பிள்ளைத்தமிழ், சேயூர்க் கலம்

* இவர்பாடிய நூல்களாலும் இன்னுஞ் சில ஆதாரங்களாலும் இவர் சைவரென்பது தெரியவருகிறது. இவர் சந்ததியிற் பிற்காலத்திருந்த “திருவேங்கடக் கலம்பகம்'' பாடிய முத்தமிழ்க் கவிவீரராகவ முதலியார் வைணவர். இவர் பெண்வழி வந்தோர். இவர்வழி வந்தவர்களும் வைணவரே. இப்போதிருக்கும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச முதலியாரும் வைணவர்.

† இக்கோவையைப்பற்றி ஒரு கதை உண்டு:—அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார் இக்கோவையைக் காஞ்சீபுரத்தில் ஒருகால் அரங்கேற்றிய போது அவ்வூரில் வித்வத்திறம் பெற்றிருந்த 'அம்மைச்சி' என்னும் ஒரு தாசி ஆங்குப்போந்து, கவிராயர் தம் கோவையின் முதற் பிரிவாகிய களவியலிற்

பகம், திருக்கழுக்குன்றமாலை. "கந்தரந்தாதியைப் பாராதே கழுக்குன்றத்து மாலையை நினையாதே" என்னும் பழமொழியினால் இம்மாலையினுடைய அருமையும் பெருமையுமினிது விளங்கும். ஆயினும் இவர்தாம் கழுக்குன்ற மாலையாசிரிய ரென்பது ஒரு தலையாக்கொள்ள முடியவில்லை.

"மாடேறு தாளு மதியேறு சென்னியு மாமறையோ
ரோடேறு கையு முடை டார் தமக்கிட மூருழவர்
சூடேறு சங்கஞ் சொரிமுத்தை முட்டையென் றேகமலக்
காடேறு மன்னஞ் சிறகா லணைக்குங் கழுக்குன்றமே."

இச்செய்யுளும் அக்கழுக்குன்ற மாலையிலுள்ளது தான். இவர்தம் சிட்டுக் கவிகளிற் குறித்துள்ள ஈழநாட்டரசனாகிய பரராசசிங்கம் (பரராச கேசரி), சந்திரவாணன், திருக்கழுக்குன்றப் புராணம் பாடச்செய்த தீம்மய்ய அப்பய்யன் என்பவர்களுடைய கால மின்னதெனத் தெரியவரின் இந்நூலாசிரியர் காலம் இது வென உறுதியாய்க் கூறலியலும். பரராசகேசரி பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முதலி லிருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது

---

"பெருநயப்புரைத்தல்" என்னுந் துறையின்பாற்படும்,

"மாலே நிகராகுஞ் சந்திர வாணன் வரையிடத்தே
பாலேரி பாயச்செந் தேன்மாரி பெய்யநற் பாகுகற்கண்
டாலே யெருவிட முப்பழஞ் சேற்றி னமுதவயன்
மேலே முளைத்த கரும்போவிம் மங்கைக்கு மெய்யெங்குமே." என்

னுஞ் செய்யுளைச் சொன்னதும், அவள் "கவிராயர்க்குக் கண் தான் கெட்டது; மதியுங்கெட்டதோ" என்றாள். அவர் ஒன்றுந் தோன்றாது சற்றசைவற்று நிற்கக்கண்டு அவள், "ஐயா, கரும்பு புன்செய்ப்பயிராயிற்றே; 'சேற்றில்... முளைத்த கரும்பு' என்று சொன்னீர்களே, பொருந்துமா?" என்னலும்; அவர், "வேண்டுமாயின் மாற்றிவிடலாம்" என்று சொல்லி ஏட்டைப்பார்த்துப் படித்துக்கொண்டு வருபவரை நோக்கி, "ஐயா, கொம்பை வெட்டிக் கால் கொடும்" என்னலும் கவிராயருடைய அபிப்பிராயமறிந்து அவர் உடனே "பழச்சாற்றினமுதவயன் மேலே முளைத்த கரும்போ" என்று வாசித்தார். இருவருடைய புத்திக் கூர்மையையும் அங்குளார் அனைவரும் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

மறுநாட் பிரசங்கத்திற்கு அம்மைச்சி தனது பல்லக்கிலேறி வருவதையறிந்த கவிராயர்,

"கலைமகளு நாணிநின்று கைகட்டிப் போற்றச்
சிலைமதவேள் முன்சுணையே தாங்க—குலமருவு
கொம்மைச்சிங் காரமுலைக் கோதி யிருப்பனங்காட்
டம்மைச்சி வந்தா ளதோ."

என்று பாடியதை யவளறிந்து அன்று முதல் இவர்களிருவரும் வித்வத்தன்மையினாற் சிநேகித ரானார்கள்.

அனந்தையாதிபதி சந்திரவாணனுடைய வரலாறு ஒன்றும் இன்னும்புலப்பட வில்லை. அனந்தை என்பது திருவனந்த புரமன்றென்பது தெரியவருகிறது.* திம்மய்ய (திம்மப்ப ?)† என்னும் பேருடைய கனவான்கள் சிலர் செங்கற் பட்டிற் பூர்வீகத் திருந்திருக்கிறார்கள். இது யாரைக் குறித்து நிற்கிற தென்பது தெரியவில்லை. விஜயநகரராஜ்ஜியத்தை ஆண்ட கிருஷ்ணதேவரா யர் (1500-1530) காலத்து மந்திரியாயிருந்த திம்மராஜா என்பவர் (1526) செங்கற்பட்டிற்கு வந்து அதற்குக் கிழக்கிலுள்ள திருவிடைச்சுரம் என்னும் கோட்டையிலிருந்த குறும்பர் தலைவராகிய காந்தவராயன் சேதுராயன் என் பவர்களைத் தந்திரத்தாற் கொலைத்துச் செங்கற்பட்டை இராயருடைய ஆளு

---

இவ்வாறிருக்கும் நாளில் அவ்வூர்ப் பிராமணர்கள் 'இவள் வித்யாகர் வங் கொண்டிருக்கிறாள், இவளை எவ்விதத்தினாலாவது அவமானப் படுத்த வேண்டும்' என்றெண்ணி, வரதராஜப் பெருமாள் இரதோற்சவ தினத் தன்று இரதத்தை அவள் வீட்டில் முட்டச்செய்து, வீட்டையிடித்துத் தள் ளிப் பிறகு தேரைச் செலுத்தவேண்டுமென்று பிராமணர்கள் அவட்குத் தெரிவிக்க, அவள் அதனைத் தன் மித்திரராய கவிராயர்க்குத் தெரிவித்தாள். அவர் பிராமணர்களை யழைத்து, "ஐயன்மீர், வீட்டை யிடியாது வேறுபாயந் தேடலாகாதோ தேர்செல்வதற்கு ?" என்ன, அவர்கள் வீட்டையிடித்தால் இரதம் எளிதிற் செல்லும் என்றார்கள். கவிராயர் அவர்களுடைய உட்கருத் தறிந்து அவர்தம் தீக்குணத்துக்குப் பரிதபித்து,

"பாப்புக் குரங்காப் படையெடுத்து வந்தீரோ
தேப்பெருமா ளேகச்சிச் செல்வரே—கோப்பாகக்
கொம்மைச்சிக ரலங்கைக் கோட்டையென்று வந்தீரிஃ
தம்மைச்சி வாழு மகம்"

என்று இப்பாட்டைப்பாடியதும் வீட்டை யிடிப்பதற்கில்லாது தேர்சென்று விட்டதெனவும் சொல்வர். இக்கதையைச் சிலர் இன்னும் வேறுவிதமாய்ச் சொல்லுதலு முண்டு.

* "திரு அனந்தையாதிபதி சந்திர வாணன்" என்பதில் உள்ள திரு வனந்தை இக்காலத்துத் திருவனந்த புரத்தைக் குறிக்குமென்று கொள் வது இயல்பேயாகும். ஆயினும் அஃது அந்நகரைக் குறித்ததாகக் காண வில்லை. ஏனெனின் திருவனந்த புரத்து அரசர்களுக்கெல்லாம் ரவிவர்மா என்றும் ஆதித்தியவர்மா என்றும் பேரிருந்ததே யன்றி இப்பெயரைக் காணோம். [The History of Travancore, by P. Sankunni Menon, pp. 98-110 : Kings from 1502-1728.]

† திம்ம + ஐய = திம்மைய = திம்மய்ய ; திம்மராஜா குளம் என்று ஒரு குளம் இப்போதும் செங்கற்பட்டிலிருக்கிறது. See pages 83, 88, Chingleput District Manual.

கைக்கு உள்ளாக்கினர். மேற் குறித்த செய்யுளிற் குறிக்கப்பட்டவர் இவர் தாமென்று சொல்வதற்கில்லை. ஒருவேளை இவர் சந்ததியாராக விருந்திருக்கலாம். தலைக் கோட்டை யுத்தத்தில் (1565 கி. பி.) தோல்வியுற்று விஜயநகர ராஜ்ஜியம் க்ஷீணதசை யடைந்த காலத்து அக்குலத்தவர் அவ்விடம் விட்டுச் சந்திரகிரியிலும், பதினாறும் நூற்றாண்டிறுதியிற் செங்கற்பட்டிலொரு கோட்டை கட்டிக்கொண்டு அவ்விடத்திலும் சிலகாலந் தங்கியிருந்தார்கள். இராயருக்கு மந்திரியாயிருந்த திம்மராஜா அந்த இராயராலேயே * அவமதிக்கப் பெற்றுத் தன்னிலையிழந்தனர். ஆயினும் அவர் பெயர்கொண்ட இவர் அந்தச் சந்ததியிற்றோன்றிய பிற்காலத்தவரா யிருக்கலாம். சிறுதேர்ப் பருவம், 6-ஆவது செய்யுளினால் ஆசிரியர் 1521-ஆவது † வருஷத்திற்குப் பின்னிருந்தவர் என்றேற்படுகிறதே யன்றி இன்ன வருஷத்தி லிருந்தாரென்பது சரியாக அகப்படவில்லை.

1680-ஆம் திம்மய்யநாய்க்கன் ‡ என்னு மொரு கனவான் செங்கற்பட்டிலும் சென்னையிலுமாக இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. மேற்குறித்த பாட்டிலுள்ள பெயர் இவரைக்குறிக்கினும் குறிக்கலாம்.

கவி வீரராகவ முதலியார், இலக்கண விளக்கம் செய்த வைத்தியநாத நாவலரைப் பற்றிப் புகழ்ந்திருக்கின்றனர் :—

§ "ஐம்பதின்மர் சங்கத்தா ராகிவிடா ரோநாற்பத்
தொன்பதின்ம ரென்றே யுரைப்பரோ—இம்பர்புகழ்
வன்மீக நாதனருள் வைத்தியநா தன்புடவி
தன்மீதந் நாட்சரித்தக் கால்."

'தொண்டை மண்டல சதகம்'பாடிய படிக்காசுப்புலவர் இந்நாவலருடைய மாணாக்கர். இப்படிக்காசுப் புலவர் இராமநாத புரத்தில் அரசாண்டு வந்த இரகுநாத சேதுபதி (1685-1723 கி. பி.) யின் சமஸ்தான வித்துவான். 1685ஆம் வரையும் அரசாண்ட சேதுபதியின் பேரில் அக்காலத்தி லிருந்த அமிர்தகவிராய ரென்பவர் ஒருதுறைக் கோவை யென்னும் ஒரு நூல் செய்

---

* See Sewell's Forgotten Empire (Vijayanagar) pp. 158, 359.

† அவ்வருஷத்தி லிருந்திருக்கக் கூடாதோ எனின், இருந்திருக்க முடியாது. அக்காலத்தே இந்நூ லெழுதியிருக்கும் பக்ஷத்தில் 'மகரம் பகுத்த திருநாள்" என்று மாதத்தை மாத்திரம் எடுத்தெழுதாது வாரம், நக்ஷத்திரம், திதி, யோகம், கர்ணமுதலியவற்றையுங் கூட்டி எழுதியிருப்பார். அதற்குக் கொஞ்சக்காலத்திற்குத் தான் முந்தியதாயின் அவ்வூராராயினும் அதனையவர்க்குத் தெரிவித்திருப்பார். இஃது எழுதியது (1521) திருவிழா ஏற்பட்டதற்கு அநேக வருஷகாலம் பிந்தியதென்பது தெரியவருகிறது.

‡ See Page 121. Madras in the Olden Times by J. Talboys Wheeler.

§ இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரை.

திருக்கின்றனர். அமிர்த கவிராயரும் அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார் காலத்தவர். படிக்காசுப் புலவர் சுமார் 200 - வருஷங்கட்கு முன்னிருந் திருப்பதாய்த் தெரியவருவதனுல் அவராசிரியர் காலத்திருந்த அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார் அதற்கு இருபது அல்லது முப்பது வருஷங் கட்குமுன் னிருந்திருக்கலாம் *. அதாவது இற்றைக்குச் சுமார் 240-வரு ஷங்கட்கு முன்னிருந்திருக்கலாம். திம்மய்ய அப்பய்யன் (1680) மேற் குறித்த நாய்க்கராக இருக்கலாம். இவ்வந்தகக் கவிவீரராகவ முதலியார் வம்சத்தில் இப்போதிருக்கும் கவிராயர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச முதலி யார் அவர்க்கு ஒன்பதாவது சந்ததியினர் என்று தெரியவருவதனுல், மேற் குறித்த காலமே (1661?) அந்தகக் கவிவீரராகவ முதலியார் காலமென்று கொள்ளலாம்.

கல்குளம் - குப்புசாமி முதலியார்.

---

## THE MRICHCHAKATI.

## மிருச்சகடி.

---

(135 - ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

"ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள்" கலியுகாதி 3889-ம் வருஷம் விபவ ஸம்வத்ஸரம், வைகாசிமீ சுக்லபக்ஷம் தசமிதிதியில், கேரள தேசத்தில் காலடி என்னுமூரில் பிறந்தனரென்பதையும், அவர் 33 வருஷம் இப்பூமி யில் விளங்கி வந்தன ரென்பதையும் யாவரும் ஒப்புக்கொண் டிருக்கின்ற னர். இதனுல் அமருசதம் கி. பி. 787-819 வருஷங்களில் எழுதப்பட்டிரு க்கவேண்டு மென்பது சொல்லவேண்டி யிருக்கின்றது, அதனுல் இவ்வா மன பண்டிதரும் கி. பி. 787 - ஆம் வருஷங்களுக்குப் பின்னரே யிருந் திருக்க வேண்டுமென்பது மேற்படுகின்றது. கி. பி. 10 ஆவது நூற் ருண்டினிறுதியிலிருந்ததாகத் தானே சொல்லும் லோசன மென்னு மலங் கார சாஸ்திரத்தை எழுதின அபிநவ குப்தாசாரியர் இவ்வாமன பண்டிதர் தமக்கு முன்னிருந்ததாகக் கூறியிருக்கின்றனர். இதனுல் இவ்வாமன பண் டிதரும் சுமார் கி. பி. 800-ஆம் வருஷத்திற்கும் கி. பி. 920-ஆம் வருஷத் த்திற்கும் இடையி லிருந்திருக்கவேண்டுமென்பது திண்ணம். ஆகையால் சூத்திரக்கவி கி. பி. இரண்டாவது நூற்ருண்டுக்கும் கி. பி. பத்தாவது

---

* இலக்கணக் கொத்து நூலாசிரியராகிய சாமிநாததேசிகர், நன்னூல் விருத்தியுரை யெழுதிய சங்கரநமச்சிவாயப் புலவருடைய இயற்றமிழாசிரி யர். இந்தத்தேசிகர் வைத்திய நாத நாவலர் காலத்துச் சிறுவயதினராக விருந்திருக்கின்றனர். சங்கர நமச்சிவாயப்புலவர் 180-வருஷத்திற்கு முன் னிருந் திருக்கின்றனர்.

நூற்றாண்டுக்கும் மத்தியில் விளங்கினரென்பது தோராயமாக வேற்படுகின்றது. ஆனால் இந்நாடகத்தி லுரைக்கப்பட்ட விஷயங்களைக்கொண்டே இச்சூத்ரக்கவி பவபூதி மஹாகவிக்குப் பிந்தினவரென்பது, எறக்குறைய சங்கராசாரியருடைய காலத்திற்குச் சமீபத்தி லிருந்திருக்கவேண்டுமென்பதும், கீழ்வரையப்படுங் காரணங்களால் தெரியவரும்.

(1.) உவில்ஸன் புலவர் கூறுகிறபடி இந்நாடகம் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டிலேயே எழுதப்பட்டிருக்குமாயின், அக்காலமுதல் ஸ்ரீஹர்ஷ விக்கிரமாதித்தியனுடைய காலம்வரைக்கும், சுமார் 500 வருஷங்களாக இம் மிருச்சகடியைப்போன்ற நாடகங்கள் வடமொழியில் இல்லாதது மிகவும் விந்தையே. மேற்சொன்னபடி இப்பிரகரணம் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டிலேயே எழுதப்பட்டிருப்பின், இதற்கும் சுமார் 700 வருஷங்களுக்குப் பிறகு எழுதப்பட்ட மாலதீமாதவம் முதலிய பிரகரணங்களுக்கும், நாடகக் கையாடலிலும், கதாவிஷயங்களிலும் விசேஷமான பேதங்கள் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அத்தகைய பேதம் சிறிதேனும் காணப்படவில்லை. கதா விஸ்தாரமும் பரதசாஸ்திரம், தசரூபகம், காவ்ய பிரகாசிகை, ஸாஹித்திய தர்ப்பணம் முதலிய அலங்கார சாஸ்திரங்களிற் பிரகரணத்திற்குக்கூறியியிருக்கப்பட்ட இலக்ஷணங்களுக்கு எல்லாவிதத்திலு மொத்தே யிருக்கின்றது. மேற்கூறிய காரணங்களைப் பற்றித் தத் (Dutt) என்னும் சுவதேசப்புலவரும், மாக்டானல் என்னும் விதேசப்புலவரும் தாங்கள் இயற்றிய இந்து தேச பூர்வசரித்திரத் திலும், ஸம்ஸ்கிருத கிரந்த சரித்திரத்திலும், இம்மிருச்சகடி என்னும் நாடகநூல் காளிதாசன் பவபூதி இவர்களின் காலத்திலேயே எழுதியிருக்க வேண்டு மென்று நம்புகின்றனர். மேலும், இந்நாடகத்திலிருந்து ஒருபாதி சுலோகம் தண்டியின் காவ்யதர்சத்திற்காணப்படுவதனால், ஒருவேளை மல்லிகா மாருதம், தசகுமார சரிதம் முதலிய கிரந்தங்களை இயற்றிய தண்டி மஹாகவியே இம்மிருச்சகடியையும் எழுதியிருக்கலா மென்று பிச்சேல் புலவர் நினைக்கின்றனர். இதனால் இம்மிருச்சகடி என்னும் பிரகரணம் கி. பி. ஆறாவது நூற்றாண்டுக்கு முன் எழுதப்பட்ட தன் றென்பது ஏற்படுகின்றது.

(2) புராணங்களிற் கூறியவிஷயங்கள் இந்நாடகநூலிற் காணப்படவில்லை என்றும், அதனால் இந்நாடகம் புராண காலத்திற்கு முன்னரே எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டு மென்றும், அது பற்றியே இந்நாடகத்தைக் கி-பி. முதலிரண்டு நூற்றாண்டுகளிலேயே எழுதப்பட்டதாகக் கொள்ள வேண்டு மென்றும் மேற்கூறிய உவில்ஸன்புலவர் வாதிக்கின்றனர். ஆனால் இவ்வாதம் சிறிதேனுமொப்பத்தக்க தன்றென்பது இந்நாடகத்தைக் கவனித்துப் படிப்பவருக்குத் தெள்ளெனப் புலப்படும். புராணகாலத்திற் றோன்றிய பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்கள் என்னும் திரிமூர்த்திகள் இந்நாடகத்தில் நான்காம் அங்

கத்தில் ஒப்புக்கொள்ளபட் டிருக்கின்றனர். பிற்காலத்துப் புராணங்களி லொன்முக ஒப்புக்கொண் டிருக்கப்பட்ட மார்கண்டேய புராணத்தில் தேவீ மாஹாத்மியத்தில் தேவியாற் சும்ப நிசும்பர்கள் கொல்லப்பட்ட விஷயம் இம்மிருச்ச கடியிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. முருகக் கடவுள் கள ளர்களுக்குத் தெய்வமாக இந்நூலின் மூன்ருவது அங்கத்திற் கூறப்பட்டி ருக்கின்றது. இப்பொழுது வழங்கிவரும் மனுஸ்மிருதியே வியவஹார விஷ யங்களில் முக்கியப் பிரமாணமாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஸம்க்ஷேப மாய்க் கூறுவோமாகில் இந்நாடகத்திற் காணப்படும் விஷயங் களுக்கும், ஸம்ஸ்கிருத பாஷையின் பிற்காலத்து நாடக நூல்களின் விஷயங்களுக்கும் கொஞ்சமும் பேதமில்லை. ஆனது பற்றி இந்நூலானது புராணகாலத் திற்குமுன்ன ரெழுதிய தென்பது சரியன்று.

(3) இந்நாடகத்தின் அகத்தே காட்டப்பட் டிருக்கும் புத்தமதத்தின் நிலையைச் சற்று யோசித்துப் பார்ப்போமாகில், இந்நாடகம் ஸ்ரீசங்கராசா ரியருடைய காலத்திலோ, அல்லது அவருக்குச் சில வருஷங்களுக்கு முன் னரோ எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டு மென்பது செம்மையாய்ப் புலப்படும். ஹிந்து தேசத்தைப்பற்றி எழுதியிருக்கும் பற்பல சரித்திரங்களினின்றும் சங்கராசாரியருக்குமுன் தோன்றிய குமாரிலபட்டருடைய காலம் வரைக்கும் புத்தமதம் இந்தியாவில் ஓங்கிவளர்ந்து வந்ததென்பது யாவருக்கும் தெரிய வரும். கிறிஸ்து பிறப்பதற்குமுன் 400-வருஷங்கள் வரைக்கும் புத்தமதம் அத்தியுன்னத தசையில் இருந்த தென்பது யாவருக்குந் தெரிந்த விஷயம். பிறகு குப்த வம்சத்து ராஜர்களின் காலத்திலும் விக்கிரமாதித்திய மஹா ராஜருடைய காலத்திலும் புத்தமதமும் இந்து மதமும், யாதொரு சச்சர வு மின்றி வெகு அந்நியோந்நியத்துடன் இருந்து வந்தன. அப்படியே ரோமேச சந்திர தத் என்னும் புலவர் தமது ஹிந்து தேசபூர்வ சரித்திரத் தில், இரண்டாவது பாகத்தில், ஐந்தாம் புஸ்தகத்தில், முதலாம் அத்தியா யத்தில் 127-ஆவது பக்கத்தில் விக்கிரமாதித்திய மஹாராஜரையும் அவருக்கு முன்னும் பின்னுமிருந்த வரசர்களையும் பற்றி எழுதும் சந்தர்ப்பத்திற் பின் வருமாறு எழுதுகின்ருர் :—இந்தியாவுக்குப் பிறவியினலேயே தலைமையாயு ள்ள ஆரியமதமும் புத்தமதமும் அநேக நூற்ருண்டுகளாய் வெகு அந்நியோ ந்நியமாயும் சச்சரவின்றியும் விளங்கிவந்தன. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பௌத் தர்களும் ஹிந்துக்களும் ஒத்துக்கூடி வாழ்ந்து வந்தனர்கள். இந்துக்கள் பௌத்தர்களுடைய மடங்களிலும் விஹாரங்களிலுஞ் சென்று வித்தையை யப்பியசித்தனர்கள், பௌத்தர்களு மப்படியே பிராமண ருஷிகளிடத்தி லிருந்து வித்தையைக்கற்று வந்தார்கள். ஒரே அரசனே இவ்விரண்டு மதங் களையும் சமமாகப்பாவித்து பரிபாலித்து வந்தனன். குப்த வம்சத்துச் சக்கிரவர்த்திகள் வெகுவாய்ச் சிவனையும் விஷ்ணுவையும் வணங்கி வந்த

போதிலும் பௌத்தர்களையும் அவர்களதுமடங்களையும், ஸம்மானங்களினு லும், மரியாதைகளினுலும், மான்னியங்களினுலும் பலவிதத்திலும் கௌரவித்து வந்தார்கள். சில சமயத்தில் இவர்களுள் ஓர் அரசன் புத்தமதத்தை முக்கியமாய் அனுசரித்து வந்தாலும், அவனது புத்திரன் சுத்த இந்து மதத்தையே கைப்பற்றி வந்திருக்கின்ருன். அப்படி இரண்டு சகோதரர் ஒவ்வொரு மதத்தைக் கைப்பற்றிப் பரிபாலித்து வந்தபோதிலும், யாதொரு சச்சரவுமின்றி இருமதஸ்தர்களையும் சமமாகவே பரிபாலித்து வந்தார்கள். ஒவ்வோர் அரசனுடைய சபையிலும், இவ்விருமதங்களைச் சேர்ந்த பண்டிதர்கள் விளங்கிவந்தனர்கள். ஸ்ரீவிக்கிரமாதித்தியனுடைய சபையிலும் அப்படியே பௌத்த பண்டிதர்களும் ஹிந்து பண்டிதர்களும் அந்நியோந்நியமாய் விளங்கி வந்தார்கள்."

T. S. நாராயண சாஸ்திரியார்.

---

## THE INDISPENSABILITY OF SPORTS.

## * விளையாட்டி னின்றியமையாமை.

---

செந்தமிழ் பயின்ற செல்வர்காள்!

### அவையடக்கம்.

இதுகாறும் அவையேறிப் பேசினே னல்லேன்; ஆதலின், அவைக்கடங்கி ஒழுகுமாறும் அறிந்தேனல்லேன். இத்தகைய யான், 'விளையாட்டி னின்றியமையாமை" என்பது பற்றி என் சிற்றறிவிற்கு எட்டியவற்றிற் சிலவற்றைக் கூறுவதற் கண், வழூஉப்பல மலிந்து கிடத்தல் இயல்பே ஆயினும்மாணே கடத்தற் கஞ்சி, 'விளையாட்டி னின்றியமை'யைப் பற்றி விளையாட்டாச் சில கூறுவல். கலைவிளையாட்டிற் கைதேர்ந்த நீவிரும் இதனை விளையாட்டாச் செவிக்கொண்டருளுவீர் என்னுந் துணிவுடன் இப்பெரிய விஷயத்தின்கண் எளியேனுந் தலையிடுகின்றேன் கண்டீர்.

### விளையாட்டின் சிறப்பு.

கடவுளாற் படைக்கப்பட்ட உயிர் வர்க்கங்களுள் மனிதனே சிறந்தவன். மனிதனுக்குக் கீழ்ப்பட்டு இயற்கை யொழுங்கிற் காணப்படும் ஒவ்வோருயிரும் விளையாடுவதனை நாம் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கின்ருேம். அவ்வாறே இயற்கை யொழுங்கில் மேதக்கு நிற்கும் மனிதனும் விளையாடும் இயல்புடையான் என்பது தேற்றம்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் மக்கள் குழாத்திலிருந்து பல்லாற்ருனும் உழைத்து வாழவேண்டியவனுதலின், அவன் தனக்கும் பிறர்க்கும் இன்பம் பயப்

* இவ்வியாசம் சென்னைக் கிறித்தவக் கலாசாலை திராவிட பாஷாசங்கத்து அங்கத்தினர் முன்னர் வாசிக்கப்பட்டது.

பனவாகிய சிற்சில விளையாட்டுக்களை மேற்கொள்ள வேண்டியவனாகின்றான். அவ்வாறு மேற்கொண்டு விளையாடுமிடத்துக் கரும்புதின்னக் கைக்கூலி போலத் தானுமின்புற்றுப் பிறரையும் இன்புறுத்துகின்றான். விளையாட்டின் கட் கண்டோர்க்கும் இன்பமுண்டா மென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

## விளையாட்டின் பயன்கள்.

முதற்கண், மக்களா வின்பங் கருதி மேற்கொள்ளப் பெற்ற விளையாட்டுக்கள் பின்னர்ப் பெரும்பயனும் விளைப்பனவாகின்றன. விளையாட்டுக்களால் விளையும் பயன்கள் மூவகைப்படும். அவைதாம் சரீராபிவிருத்தி, மனோபிவிருத்தி, குணாபிவிருத்தி என்பனவாம்.

## சரீராபி விருத்தி.

ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்க்கையின்கண் ஏதேனுமொரு சிறப்புறு தொழிலை மேற்கொண்டு நடக்கின்றான். அவ்வாறு அவன் மேற்கொண்ட தொழில் அவனுக்குப்பிரியகரமா யிருப்பினு மிருக்கலாம், இல்லாமற் போயினும் போகலாம். தான் மேற்கொண்ட தொழில் ஒருவனுக்கு எவ்வளவு பிரியகரமா யிருப்பினும் அவனுக்கு வேலைக்கிடையிற் சிறிது ஓய்வும், இரவிலுறக்கமும் சின்னாட் பின்ன ரொருநாளொழிவும், பன்னாட் பின்னர்ச் சின்னாள் விடுமுறையும் இருத்தல் வேண்டும். இதுபோலவே மருந்துக்கு அனுபானம்போலவும் உணவுக்குக் கறிவகைகள் போலவுமிருந்து மேற்கொண்ட தொழிலை இனிது முடித்தற்கேற்ற பேரூக்கம் விளைத்தலின்கண் விளையாட்டு இன்றியமையாததோர் தனிக்கருவியாகின்றது. கைத்தொழில்செய்யும் மக்களே விளையாட்டைவிரும்பி மேற்கொள்ளும்போது கல்விப்பயிற்சி முதலிய உளத்தொழில் புரியும் மக்களும் விளையாட்டை மேற்கொள்ளவேண்டுமன்றே நூல்களை ஆராயுந்தோறு மறிவு மேம்படு மாறுபோல விளையாட்டிற் புகுந்து தேகப்பயிற்சி செய்யுந்தோறும் தேகசவுக்கியம் மிகுகின்றது. உடலு முளமும் ஒத்து முதிர்ந்தவிடத்தே வாழ்க்கை சிறப்பையெய்தும். வாழ்க்கைச் சிறப்பாவது தேகசௌக்கியமே. தேகசௌக்கியமடைந்துழி நீடித்தவாழ்வும் தானே உண்டாகின்றது. சர்வைசுவரியங்களு மிருந்து தேகசௌக்கிய மொன்றில்லானேல், அவனுக்கு அவற்றான் ஏதேனு மின்பமுண்டோ?

* செந்திருவைப் போலணங்கைச் சிங்காரித் தென்னபயன்
அந்தகனே நாயகனா னால்?"

என்பதுபோலன்றோ ஆய்விடும். எவ்வகை விளையாட்டும் பிறாது கட்டாயமின்றிச் சுயேச்சையால் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். அல்லாக்கால் மனவருத்தத்திற் கிடனாக்கி அது மேற்கொண்டானைத் துன்புறுத்து

* இரட்டையர்கள்.

மென்க. விளையாட்டுக்களே இவ்வுலகின்கண் காணப்படும் சுக மூலங்களை யும் உபயோகித்தற் கேற்றவனுருந் திண்மைய திறத்தினை ஒவ்வொருவனிட த்தும் முதிருமாறு செய்கின்றன. இத்தகைய விளையாட்டுக்கள் வெளி யிடை விளையாட்டெனவும், உள்ளிடை விளையாட்டெனவு மிருவகைப் படும். மக்களாயினர் யாவர்க்கும் இவ்விருவகை விளையாட்டுக்களும் வேண் டியனவே. உதைபந்து, சல்லடைப்பந்து, மரச்சட்டப்பந்து முதலிய பந் தாட்டங்களும், ஓடுதல், மூச்சுப்பிடித்தல், வேட்டமாடுதல் முதலியனவும் வெள்ளிடை விளையாட்டுக்களாம். சதுரங்கம், சொக்கட்டான், நாடகம் முதலியன உள்ளிடை விளையாட்டுக்களாம். வெள்ளிடை விளையாட்டுக்க ளால் யாக்கை நிலை உருதிப்பாடடைந்து தசைகள் வலியுறுகின்றன. உள்ளிடை விளையாட்டினுற் பொருள்களை யுற்றுநோக்குந் திறனும், ஆழ்ந்த சிந்தனையும், நுட்பமதியும், நியாயவுணர்ச்சியும், மக்களியல்பை உள்ளவா றறிதலும் முதலிய நலங்கள் விளைகின்றன. எனவே, உள்ளிடை விளை யாட்டுக்கள் மனோபிவிருத்தி, குணபிவிருத்தி என்ற விரண்டினும் மிகப் பயன் படுமாறு காண்க. பிறபிராணிகட்குத் துன்பத்தை விளைக்கத்தக் கனவாகிய சில தீச்செயல்கள், சில்லோர்களால் விளையாட்டென மதிக்கப் படுகின்றன. இத்தகைய போலி விளையாட்டுக்கள் மக்களுள் நிகழற்பால அனுதாபம் இரக்கமாதியவற்றை யறவே தொலைத்து அவரைக் கன்னெஞ் சராக்கி விடுங்கண்டீர். ஆதலின் அவற்றை விளையாட்டெனப் பேணுது புறக்கணித்திடுமின்.

இது நிற்க. சில்லோர் தாம் மேற்கொண்ட தொழிலையே ஒருவகை விளையாட்டெனக் கொண்டு அதன் கண்ணேயே முழுதும் தலைப்பட்டு நிற்ற லின் அன்னுர்தம் தொழிலினின்று சிறிது நீங்கவேண்டிற்றுயின் துன்புறும் பெற்றியராகின்றனர். அந்தோ! இவரது அறியாமைக்கென் செய்வது! 'எத்தொழிலின்கணும் ஏக ரீதியானது வேண்டற் பாலதன்று. மேலுமது வாழ்க்கையினுக்கு கேடுவிளைப்பதாகவுங் காணப்படுகின்றது' என்று உடல் நூல் முறையிடுமாற்றை அவர் கேட்டிலராரோ? சுவரிருந்தன்றே சித்திர மெழுதப்புகுதல் வேண்டும்? யாக்கை நன்னிலையி லிருந்தாலன்றே எத் தொழிலையுஞ் செய்ய வல்லராகலாம்.

## மனோபி விருத்தி.

உடலும் உள்ளமும் இயைந்தே வெளியிலொன்றெனத் தோன்றி யியலு கின்றன. மனோ விகாரங்கள் அனைத்தும் உடலின்கண்ணே மெய்ப்பாடுக ளாக வெளிப்படுகின்றன. இம்முறைபற்றி யன்றே நாடகத்தின்கண் ஒன் பான் சுவைக்கு உரிய வவிநயங்களும் உடலின்கண்ணே காட்டுவதற்கு இயை ந்தனவாகின்றன? எனவே உடல் விருத்தி விளையாட்டுக்களெல்லாம் உள விருத்தி விளையாட்டுக்களுமா மென்பது பெற்றும். யாக்கை நூலுணர்ச்சியும்

உறுப்புக்கள் வளருமாறறிதலும் முதலியன, விளையாட்டை மேற்கொண்ட ஒவ்வொருவனும் அடையும் பெரும்பேறுகளாம். விளையாட்டு ஏதேனு மொரு நற்றொழில் செய்வதற்கேற்ற சுவையும் உள்ளக்கிளர்ச்சியும் ஒருங்கேதந்து மேற்கொண்ட தொழிலை யினிது முடிக்குமாறு செய்கின்றது. விளையாட்டே சோம்பற்பிணியைத் தொலைக்கு மருந்து; இன்பப் பேறூற்று.

## துணபி விருத்தி.

விளையாட்டுக்களாற் குணநலஞ் சிறத்தலுண்டோ வெனச்சிலர் ஐயுறுவார்கள். இன்னுஞ் சிலர் விளையாட்டுக்கள் மக்கள் குணத்தைமாற்றவற்றோ வென்று மையப்படா நின்றார். அவர்தம் ஐயப்பாடெல்லாம் தெளியாமைபற்றி நிகழ்ந்தனவாதலின் அவைபோலியாமாறு சிறிது காட்டுகின்றேன். விளையாட்டுக்கள் விளையாட்டுக்களே யாமாயினு மவற்றின் கண்ணே புகுந்து ஆடப்புகுவோர் ஒத்த வளவினராயும் ஒத்த வலியினராயும் ஒத்த வயதினராயு மிருத்தல் வேண்டுமென்ற விதியினேற்பாடும், வெற்றி தோல்விகளைக்குறித்த உண்மையாராய்ச்சியுந் தம் வல்லமையின்கண் நம்பிக்கையுடைமையும், பிறர் வல்லமையின் அளவறிதலும், அதற்கேற்பத்தாம் ஒழுக வேண்டுமாறும், காணுநரது புகழை எதிர்பார்த்தலும் ஏனையோரால் நன்குமதிக்கப்படுதலும், நட்பு மேம்படுதலுமாதிய வின்னோரன்ன நற்குணங்கள் வாய்த்தற்பேறு விளையாட்டுக்களாற் கிடைத்தலின் அதனைக் கைவிடுவார் பெருமூடரெனவே துணிதல் வேண்டும். எனவே உடல் உளம் குணம் என்ற முத்திறத்தானும் பெருநலம் விளைக்கும் விளையாட்டுக்களைக் கைவிடுதலன்றி யவற்றைப் பேணி யொழுகுவேமாக.

இதுநிற்க. சில்லோர் விளையாட்டுக்களால் மக்கள் கெட்டுப்போவரெனவும் விளையாட்டுக்களால் தாம் மேற்கொண்ட தொழிலை மறந்துவிடுவரெனவுங் கருதி விளையாட்டுக்களைத் தீயவெனக் குறை கூறுவாராயினர். என்னே! அவர் தம் தெளிவிருந்தவா! விளையாடப் புகுந்தோர் அளவுகடந்து தம்மையும் மறந்து விளையாடினராயின், இயற்கையந் தேவியே அன்னாரைத் தக்கவாறு ஒறுத்து நல்வழிச் செலுத்துகின்றாள். அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் விஷமன்றே?

* "பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்" எனவும்
* "நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்" எனவுங்

கூறிய பொய்யில் புலவன் பொருளுரைகாண்க. எனவே, விளையாட்டின்மேற் சுமத்தப்பட்ட குறையும் பறந்து போயிற்று. இன்னுஞ் சிலர் விளையாட்டை

* திருக்குறள்.

விளையாட்டென நினையாது மறந்து, அதனை மெய்ச்செயலெனக் கருதி ஒரு வரை யொருவர் வெருவுறத்தாக்கி யிருவரு மொழிவர் என்னே ! அவர் தம் பேதைமதி !

### சில சரித்திர வுதாரணங்கள்.

முன் காலத்தில் நிகழ்ந்த மகாபாரதக் கதையின்கட் போந்துள போர் வீரர்களாகிய கன்னன், வீமன், அருச்சுனன், துரியோதனன், முதலியோ ரிளமையிலேயே பல்வித விளையாட்டுக்களிலும் பயின்று மிகச் சிறப்பெய்தி விளங்கினர். விளையாட்டிற் பொறாமைப் பட்டழிந்தான் துரியோதனன். அவன் போல விளையாட்டினுட் பொறாமைப்படாது வாழ்தலன்றோ சிறப் புடைத்து. நம்முடைய தமிழ்க்காவியங்களிற் கோமக்களைப் புலவர் புனைந்து கூறுமிடத்து எடுத்துரைத்த யானை யேற்றம் குதிரையேற்றம் முதலிய விளையாட்டுக்கள் எங்கே போயின ? அவைகளாடப்படு மிடங்களாகிய செண்டு வெளிகளு மெங்கேபோயின ? முன்னையோர் விளையாடிய விளை யாட்டுக்களுட் பல இக்காலத்து நின்று விட்டனவே. இக்காலத்திற் சுதேச விளையாட்டுக்களெல்லா மொழிந்து எங்குப் பார்த்தாலும் மேலைத்தேய விளை யாட்டுக்களே மலிந்துபோயின. இதனானே எப்பொழுதும் நம்முடைய விளையாட்டுக்களை விளையாடல் வேண்டும்; புறத்தேய விளையாட்டுக்கள் வேண்டற் பாலனவல்ல வென்று கூறவந்தேனல்லேன். மேலைத்தேய விளை யாட்டுக்களுட் பலவற்றிற்கு மிக்க பணச் செலவாகின்றமையானுங், கீழைத் தேய விளையாட்டுக்களுட் பெரும்பாலன பணச் செலவின்றியே நிகழ்கின் றமை யானும் முன்னையவற்றினும் பின்னையனவே ஓராற்றான் விரும்புதற் பால வென்னுங் கருத்துப்பற்றிக் கூறினேன். வேறன்று.

இனி நம்மவராவா ரனைவரும் யாம் மேற்கூறிய வாற்றான் விளையாட் டுக்கள் மக்கள் வாழ்க்கைக் கின்றியமையாதன வென்றுணர்ந்து விளையாட் டை வினையாக மதித்தலின்றி, ஒருவரோடொருவர் நேசம்பாராட்டி அன் புடையாளரா யொழுகி நீடூழி வாழ்வாராக.

வி. கோ. கோவிந்த சிவனார்.

---

## RECREATION.

## பொழுது போக்கு.

நாகரிகம், அதிகரிக்க அதிகரிக்க விளையாட்டிற்காக உயிர்கோடலினின் றும் நாம் அதிகமாகப் பின்வாங்குவோமென்றும் பிராணிகளைக் கொல்வ தனினும் அவை யுயிரோடிருப்புழி யதிகப்பிரீதி காணலாமென்றும், புதிய காற்று உட்கொண்டு தேகப்பியிற்சிசெய்யப் பிற நல்லவழிகளுளவென்றும்,

அறிவோமென்றும் நம்பலாம். சுத்தமான நீருக்கு நமது கடன்பாட்டைப் பற்றி எவ்வளவோ எழுதப்பட்டிருப்பினும் புதியகாற்றிற்கும் அதைப் போலவே நாம் கடமைப்பட்டுளோம், அஃதெவ்வளவதிசயம்! அது நம் சரீரமெல்லாம் புகுகின்றது; தன் இருக்கை தெரியாதவளவு நுட்பமாய் நடுவிடையில் நமது மீர்தோலை முழுக்குகின்றது. களிமலர்களின் நறு மணத்தை நம் அறைகளுள் வீசத்தக்கவாறும் நந்நாவாய்களைச் கடன்மீ தோடத்தக்கவாறும் செய்ய அதுவல்லது. அஃது ஒலியியக்கத்திற்குறு கருவியன்றோ? நமக்கினியவரது குரல்களையும் இயற்கையினினிய விசை யையும் நன்களிக்கும் நற்கருவியு மஃதன்றோ? பூமியிற் பெய்யும் மழை நீரின் பெரியதொட்டியு மஃதன்றே. பகல் வெப்பத்தையும் இராக் குளி ரையும் தணித்து நந்தலைக்குமேல் நீலமான அழகிய வளைந்த வானத்தான் மூடிக் காலை மாலை வானங்களை ஒளி செய்விக்கின்றது. அது மென்மையும் தூய்மையும் அமைதியும் பயன்பாடு முளது.

ஏனெனில், எல்லாவற்றினும் இனியகாற்றைப்போலினியது வேறொன்று மிலது. நம்மைச்சுற்றிலும் நமக்குமேலும் வைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு பெரு மலாகும் விண்ணெனு மண்டபம் நம்மை நோக்கிக் குவிந்துகொண்டிருக் கும் ஒரு பெருமலர்போன்றது. அதன் விசித்திரசாரம் உலகம் முழுவதை யும் நிரப்புகின்றது. அனைத்தினு மினியது காட்டுமலரளைந்து வருங்காற்று தம் கருத்துடனே விண்மீன்போன்ற மலர்கள் தம்மருகே முளைத்துள்ள காட்டுப் புல்கட்குமேல் வரவேண்டுமென்றெண்ணி மேலே கரையில் நெரு ங்குகின்றன. அறிவுடையோரெல்லாம் எப்பொழுதும் இத்தகைய அவஸ் தைப்பட்டிருக்கின்றனர். சாதாரண வழி பலவெண்ணங்களால் அழகு செய்வதாயிற்று. விண்மீன் ஒளியுற்ற வக்கரைக்கு யான் காலைதோறும் சென்றேன். பலவருடங்கள் கழிவதற்கு முன்னரேயான் அதேபாகம் போய் மாறுபாடு வேண்டாத தெவனென வுணரவில்லை. யான் மாறுபாடு வேண்டுகின்றிலேன்; அவ்வே பழைய விருப்பஞ்சான்ற பொருள்களையும் அவ்வே காட்டுமலர்களையும் அதே மரத்தையும் அதே மென்மையான சாம் பற் பச்சையையும் அவ்வே புருக்களையும் அவ்வே கரிக்குருவிகளையும் நிழல் தர வெயிலிருக்கும் வரைபாடும் அதே மஞ்சக்கூடமென்னும் பறவையையும் விரும்புகின்றேன். வசந்தகாலத்தின் படிக்கட்டுமுதல் படிப்படியாக வேனி லின் மேற்றட்டுவரையிலுள்ள எல்லாவற்றையும் விரும்புகின்றேன். அதே வரிசையை வருடந்தோறும் யான் பார்ப்பேனாக'' என்று ஒருவர் கூறினர்.

நங்கழனிகளில் ஏனையமலை நாடுகளிற்போல் வெவ்வேறுவித மலர்கள் இருக்கின்றில. ஆனாற் சிலவேளைக ளிவற்றில் மல்லிகை முல்லை யாதியமலர் கள் ஏராளமாயுள.

"மகளிரா டையாம் மலர்களெல்லாம்
வெள்ளிடைத் தம்மை வெள்ளி வண்ணத்தில்
தீட்டுக்களிப்பன சிந்தையிற் காணுய்"

ஒருவேளை காடுகளின்னும் அழகாகவும் வசீகரிக்க வல்லனவாகவு முள.

"போகமகளிர் தங்களவு காட்சிபோல்
ஆகிய வனைத்தும் அதிசய மாமே"

யாம் அடிக்கடி காலநிலை தீதாயிற்றெனக் கேட்கின்ருேம். ஆனு லுண்மையாகவே ஒரு காலநிலையும் தீதன்று, வெவ்வேறுவிதங்களிலிருப்பினும் ஆஃதனைத்துமின்பகரமானதே. ஏதேனு மொருகாலம் குடியானவர்க் காதல் விளைச்சல் கட்காதல் தீயதாகலாம். ஆனல் மனிதனுக்கு யாவும் நல்லவே. வெயிலினியது: மழை இளைப்பாற்றுகின்றது. ரஸ்கின் கூறுமாறு "தீயகால நிலையென்பதே யில்லை. எல்லாம் நல்லகாலத்தின் வெவ்வேறுவித ங்களே" இளைப்பாருதல் சோம்பேரித்தனமன்று. சிலவேளைகளில் மரத்தின் கீழ் வேனில் நாளில் புல்மீது படுத்துக்கொண்டு நீரின் சலசலவெனு மோசை யைக் கேட்டுக்கொண்டதால் நீலவானின் உல்வும் முகிற்குழாங்களைப் பார்த் துக்கொண்டாத விருத்தல் வீண்காலப் போக்கன்று.

மேலுங் காற்றுந் தேகப்பயிற்சியும் சேர்ந்தே வுளவாதலின், இருபயன் களையுங் கைப்பிடித்துக் கொள்ளலாம். ஒவ்வொருவனு மெய்யாகவே வெளிக் காற்றில் இரண்டுமணி நேரமேனு மிருத்தலைத் தெய்வீக முதற்பெருங் கட மையாகச் செய்து கொள்ளல்வேண்டும்.

புதிய காற்று தேகத்திற்கு நன்ருமாறு போலவே, மனத்திற்கும் நன் ரும். இயற்கையந்தேவி ஒரு பேரிரகசியம் பேச முயல்வாள் போல்கின்ற னள். அதுவும் மெய்யே. மண்ணும் விண்ணும் காடும் வயலும் எரியும் யாறும் மலையும சிறந்த நல்லாசிரியர். அவை நம்முட் சிலர்க்கு நாம் நூல் களினின்றும் அறியக்கூடிய தனினும், அதிகமாகக் கற்பிக்கின்றன. அன்றியுந் தேயத்திற்குட்போய் யாற்றிற் படகு செலுத்தி காட்டின் மலர் கொய்து ஒரு குழியிற் புதையலெடுத்து கரையிற் சிப்பிகளையும் கடற்பாசிகளையும் பொறுக்கி சட்டப்பந்தாட்டமும், கட்டைப்பந்தாட்டமும் ஆடியாதல் புதிய காற்றும் தேகப்பயிற்சியும் இன்னும் வேறெவ்விதத்தினுலாதல் கொண்டால் சௌக்கியமடைந்தே யன்றிநும் கவற்றுயர்களும் குறைந்தாதல் நீக்கப்பட்ட தால் போகின்றன வெனக்காண்பீர். இயற்கை நம்மை அமைந்த சிந்தைய ராக்கக் சூழ்ச்சிசெய்து வன்மை கொடுக்கின்ருள். அவள் நம் மனத்தை யின்னும் நின்மலமாகவும் சந்தோஷமாகவும் செய்கின்ருள். இன்பத்திலும் பொழுது போக்கிலுமே செலுத்தப்பட்ட வாழ்க்கை யொன்று உண்மை யாகவே தன்னயம் பாராட்டுவதாலே யன்றி, சகிக்கக்கூடாதபடி சுவையற்

றும் போகின்றது. விளையாட்டுக்கள் என்றும் வாழ்க்கைத் தொழிலாதல் கூடாது. ஆனன் மிதமான இன்பநுகர்ச்சி மடியாகாது. பொழுது போக்கின் முக்கியபாகங்களெவை ? மெய்யின் பங்களுமுள. பொய்யின் பங்களுமுள. ஆனல் ஐம்பொறிகளும் மெய்யின்பந்தரக் கூடுமாயினும் இது மிக்குயர்ந்த நன்மையன்று.

மெய்யின்பங்களைக் கணக்கிட முடியாது. உறவினர் நேசர் சம்பாஷணை நூல்கள், இசைகவி, வித்தை, பயிற்சி, இளைப்பாறுதல், இயற்கை வனப்பு, இயற்கை வேறுபாடு, வேனில், கார்காலம், காலை, மாலை, பகல், இரவு, வெயில், புயல், காடு, வயல், யாறு, ஏரி, கடல், ஜெந்துக்கள், செடிகள், மரங்கள், மலர்கள் இலைகள் கனிகள் இவையனைத்தும் அவ்வின்பப் பொருள்களுட் சிறுபாகமே.

யாம் இன்பம் நுகருமாறு பூமியின் நல்ல கனிகள் வேண்டுமென்று கடவுளைக் கேட்பது சிறுபேறன்று : மேலும், மனிதற்குத் தெரியாதனவும் நாகரீகம் அதிகமாக அறியப்படக் கூடியனவுமாகிய பல வின்பங்கள் இன்னும் இருக்கலாம் யாம் வாழ்க்கை யின்பத்தை நுகராவிடின் அது நம்பிழையே "எல்லோரும் இன்பம் நுகரலாம். ஆனற் சிலரே மேற்கொண்டதை நிறைவேற்றவல்லர்" இப்பொழுது நாம் எல்லோருக்கும் புகைவண்டியினுல் காட்சி நலம் மிகுகின்றது. நம்காட்சி நலம் மிகுந்தோறும் நம்மனேபாவத்தின் செழிப்பும் மிகுகின்றது.

சருக்கை - வரதாசாரியன்.

---

## CORRESPONDENCE.

## கடிதம்.

---

ஞானபோதினிப் பத்திராதிபரவர்கட்கு,

ஐயா ! சென்றமாசத்திய தங்களது பத்திரிகையிற் கடிதம் என்னுந் தலைப்பின்கீழ் 'உண்மையுரைப்போன்' என்று கைச்சாத்திட்டு தம்முண்மைப்பெயரைக் காட்டாதொழிந்த நண்பர் சேயூர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழிலுள்ள முகவுரையைத் தாங்கள் மீட்டுந் தங்கள் பத்திரிகையிற் பதிப்பித்தமையை மிகையெனக் கூறலோடு நில்லாது, முகவுரையை யிழித்துக் கூறித் தாங்களு மாபு பிழைத்தீர்களெனத் தங்கள்மீதும் பழியேற்றினர். இவ்விறுதி விஷயத்திற்கேனும் தக்க விடை பகர்வது* தங்களைச் சேர்ந்தது. மற்றவை சற்று விசாரிக்கற்பால.

முதலாவது பிள்ளைத்தமிழ் முகவுரையை மீட்டும் பத்திரிகையிற் பதிப்பித்தீர்களென அவர் கூறியது வழு. அதனைத் தாங்களுங் கவனியாது விட்

---

* இதற்கு விடை முற்சஞ்சிகையிலே பகர்ந்துளே மென்பருணர்க. ப-ர்.

டீர்கள். † எட்டுப்பக்கங்களடங்கிய முகவுரையும், இருபது பக்கங்களடங்கிய நூலாசிரியர் வரலாறும் என இரண்டு பகுதிகள் நூற்கு அங்கமாயிருக்கின்றன. அவற்றுள் நூலாசிரியர் வரலாறே மீண்டைப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அதுவுந் தாங்கள் கூறியபடி சிலபாகங்கள் மாற்றியெழுதப்பட்டுள்ளது. இஃதிங்ஙனமாகக் கடிதம் விடுத்த நண்பர் ஒன்று நூலையிதுவரை நோக்கினு ரல்லராதல் வேண்டும். அன்றி முகவுரையிலக்கணமறியாதாராதல் வேண்டும். மற்றிது விரிக்கற்பாற்றன்று. அவர் பிழைத்தனரெனலே யமையும்.

"முகவுரை மேன்மையை யுடைத்தென்றுவது, உண்மையை விளங்குவதென்றுவது சொல்லுதற்கு இடனேயில்லை" என்றார். 'இடனே' யென்பதில் ஏகாரத்திற்குப் பொருளென்னே ? இவ்வுரை யுண்மையுரையென்று யாவரோ சம்மதிப்பார் ? பொருமை மேலிட்டுக் கிளம்பிய பொய்யுரையென்று கூறுமலே விளங்குமே. நூலாசிரியர் வரலாற்றை முகவுரையென மயங்கிய நண்பர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் ஆராய்ச்சியும் அதனுட் காணப்படவில்லை யென்பது வியப்போ ? ஒரு வார்த்தையைப் பிடித்துக்கொண்டு அதனோடு பெயர் மாத்திரையாற் பொருத்தமுடைய விஷயங்கள் யாவையும் தமக்குத் தோன்றியவாறு எழுதுவாரில் ஒருவரென தம் உண்மை யுரையாற்றோன்றும் நமது நண்பர் நூலாசிரியர் வரலாற்றுள் நூலாராய்ச்சி காணப்படவேண்டுமென்று கூறியது எந்த நியாயம்பற்றியோ ?

தனிப்பாடற்றிரட்டிற் கண்ட கவிகளே இங்கும் பக்கம் நிரப்பும்பொருட்டு வசனங்களுட் பொதிந்து காணப்பட்டன வென்றார். தற்காலத்து அச்சிட்டு வழங்குந் "தனிப்பாடற்றிரட்டு" என எமக்குக் கிடைத்தவைகளில் இக்கவிகளுள் அநேகங் காணப்படவில்லை. ஆகலால், இவரிடமிருக்கும் பிரதிவேறென்றுதல் வேண்டும். நாமும் வெகுபாடுபட்டுத் 'தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி' என்றொருநூல் வெளியிடமுயன்று அச்சிட்டு வருகின்றோம். அதற்கிந்த நூலாசிரியர்வரலாற்றி லிருந்து உதவியும் பெற்றோம். பரந்த நூற்புலமையுடைய ரெனக் காட்டும் 'உண்மையுரைப்போன்' உண்மையாய்த் தனிப்பாடற்றிரட்டொன்று, இச் செய்யுட்கள் அடங்கியது கண்டதுண்டேல் எமக்குத் தெரிவித்தால் உபகாரமாயிருக்கும். மற்றிவர் அவ்வாறு காட்டாதொழிவராயின் இவர் தம்மனத்திற்றோன்றியதை வாய்க்கு வந்தபடி யுரைத்தாரெனக் கொள்வோம்.

இங்ஙனம்

மதுரைஜில்லா கொட்டாம்பட்டி

எம். கருப்பையாப் பாவலன்.

---

† 'உண்மை யுரைப்போன்' கூறியது 'முகவுரை' யெனினும், கருதியது நூலாசிரியர் வரலாற்றையெனத் தெளிந்தமையின் அதனைப்பெரும்பிழையெனக் கருதி யொருபொருட்டாமதித்தில மென்க. பத்திராதிபர்.

# REVIEWS OF BOOKS.
## புத்தகக் குறிப்புக்கள்.

மதிவாணன் :

[இஃது எஸ். பி. ஸி. கே. அச்சியந்திரசாலையிற் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இதன் விலை : அண - 8. தபாற்கூலி வேறு, கலிகோகட்டட முளதாயின், அண - 12. பொன் னெழுத்துக்களு முளதாயின் ரூ - 1.]

'இன்பவல்லி'யின் இரண்டாம் மலராகிய இந்நூலை யியற்றினர் சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் **பிரமஸ்ரீ வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் பி. ஏ.;** இது புதுவது புனைந்ததோர் செந்தமிழ்க்கதையாம். ஒன்பான் அத்தியாயங்க ளுள்ளது; புதுமைவழியா னியற்றியது; செந்தமிழுரைக்கோர் காட்டாக மிளிர்வது; ஆங்கில மொழியினுரை நடையாளர் வகுத்துள விதிமுறைகளில் நந்தமிழ் மொழியின் போக்கிற்கு இசைந்தனவற்றை யுதாரணமுகத்தான் விளக்கிக் காட்டுதற்கு உற்றதோர் துணைக்கருவியாம். இந்நூல் 114-பக்கங்கள் கொண்டது; 'இழுமெனுமொலியினி னெழுகுறு மருவிபோல்'' யாண்டுந் தடைப்படுதலின்றி ஓதை நலஞ்சிறந்து ஒளிர்வது; திட்பநுட்பஞ் செறிந்தது; முந்தையோர்சொல்லும் வழக்கும் நாடி வகுக்கப் பெற்றது. இதன்கட் பயிறற் பேறுடையார் யாவரும் தந்தமி ழுரைநடை திருந்தப்பெறுவர் என்பது இந்நூலாசிரியருடைய கொள்கை. எனவே, கலாசாலைகளிற் பயிலுநர்க்கும் இஃது இன்றியமையாததோர் கையுறையாகுமன்றே! ஆங்கிலம் முதலிய பாஷைகளினுண்பொருள்கள் பல தொகுத்து வைத்ததோர் வைப்பாதலின் அம்மொழி பயிலப்பெருத வேனையோர்க்கும் இது மிக்க பயன்பாடுடைத்தென்று இந்நூலாசிரியர் பல சொல்லக்கேட்டு மிருக்கின்ருேம். செந்தமிழ்ச் சீமான்களெனவுஞ் செந்தமி ழபிமானிகளெனவும் விளங்காநின்ற யாவரும் இந்நூலைப் போற்றி யாதரிப்பாராக. ஆசிரியர் விரும்பும் வண்ணம் சர்வகலாசாலையார் இப்புத்தகத்தைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் பி. ஏ, எம். ஏ, பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக ஏற்படுத்துதல் நலம். இல்லையாயின் இந்நூலாசிரியர்க்கு இத்தகைய நூல்கள்எழுதுதற்கு ஊக்கம் பிறவாது போம். ஆகையால் நம் வேண்டுகோளை யாவரும் சற்றே கவனித்தல் வேண்டும். இன்னும் இந்நூலின் கதைச் சுருக்கமும் இதன்பெருமைகளும் இந்துநேசனில் (28-5-02-பக்கம் 2) நூலாசிரியர் கருத்துற எழுதிய இந்நூல் விமரிசையிற் பரக்கக்காண்க.

தமயந்தி:

[இது தி. சுப்பிரமணிய ஐயரால் சி. நா. அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டது. இதன் விலை : அண-9. தபாற்கூலி வேறு.]

தொண்டை மண்டலம் உயர்தரவித்தியாசாலைப் போதகாசிரியருள் ஒருவராகிய ம-௱௱ **ஸ்ரீ பி. ஏ. பிரணதார்த்திஹரசிவனர் பி. ஏ., எல். டி.,** இயற்றியது இந்நூல். இஃது ஒருபுதிய தமிழ்நாடகம்; சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் **பிரமஸ்ரீ வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியா ரவர்கள் பி. ஏ.,** பதிப்பித்துவரும் நாமகள் சிலம்பின்

கட் பதினோராம் பரலாம் ; முதலங்கம் இரண்டாங்களத்திற்கு ஏற்புடைத் தாயதோர் சித்திரப் படம் இனி தமைக்கப்பட்டு நூலின்முகத்து வைக்கப் பட்டுளது. இது மிகவுங் கண்கவர் வனப்பினது. இந்நூல் நம தென்னிந் தியாவின்கணுள்ள கற்றறிமகளி ராவார்க்கு, அன்னார் அறிவு நலஞ்சான்று ஒளிர்தல் வேட்டு, உரிமையாக்கப்பட்டுளதன்மை மிக்வும் பொருத்த முடைத்தே. நூற்பெயருக்கேற்றபடி அன்னரே யிதனைக்கையுறையாகப்பெற்று மகிழ் சிறத்தற்குரியார். இது 210-பக்கங்கள் கொண்டதெனினும், குறைந்த விலையே யேற்பட்டுளது. ஆன்றோர் செய்யுட்களிற் சில இந்நூலின்கண் மேற்கொள்ளப்பட்டிருத்தலே யன்றி, நூலாசிரியரது சுதந்திர யூகத்தா லாக்கப்பட்ட செய்யுட்களும் கண்ணிகளுங் கீர்த்தனங்களும் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன. அவை யனைத்தும் படிப்போர் யாவர்க்கும் இன்பம் பயக்கத்தக்கன. அவலம் நகையாதிய பல்வகைச்சுவைகளும் பொதுளி இந் நாடகம் இனிதியங்குமாறு யாவரும் அறிவர். ஊழ்வினை யுருத்துவந்தூட்டு மென்பதும், அதனை நுகர்ந்தேகழித்தல் வேண்டுமென்பதும், தலைவன்றலை வியரியல்பும், மனைவியர் தந்தலைவரிடத்து ஒழுகுமாறும், மகப்பேறு மகப்பிரிவுகளின் றன்மையும், சோதிடர் வஞ்சவொழுக்கமும், சூதாட் டத்தினால் வருங்கேடுகளும், செல்வஞ்சகடக்காற் போலவருமென்ற வுண் மையும், துன்பம் வந்துழியும் அதுபற்றி மனங்கலங்கா திருத்தலே ஆண் மையென்றதும், இயற்கைப் பொருள் வனப்பும், அதுகண்டு மக்கள் ஆனந் திக்குமாறும், துயிற்பெருமையும், கீழ்மக்களியல்பு கிளக்குமாறும், தமயந்தி கற்பின் வன்மையால் வேடனை வீட்டினளெனப் புராணப்போக்கிற் புனை யாது நித்தியாநந்த ரென்ற ஒரு முனிவருதவியான் அவள் தப்பியுய்ந்தன ளெனப்புனைந்துள பான்மையும், பிரிவாற்றாக் கொடுமையும், கற்பின் சிறப் பும், நாயக பக்தியும், காமங்கொண்டார் அறிவுபேதுற்றுழலுமாறும், அறமே யெத்துன்பம் வரினும் தலைகாக்குமென்பதும், உலகின்கணுறுவனவெல்லாம் உயிர்கட்கு உணரொணா வுறுநலங்கருதியே யென்பதும், பிறவும் படிக்குநர் மனத்தின்கட் பதியாமற் போகாவென்பது திண்ணம். காட்டின்கண் நள னுந் தமயந்தியும் முறையே பிரிவுழியும் புலம்புஞ் சொற்களைச் செவிமடுத்து நெஞ்சமுருகாதார் யாரே ! சாமானிய ஜனங்களி னுணர்ச்சிக்கு மேற்பட்ட நடையிலாதல், பண்டிதர் ஒதுக்கத்தக்க நடையிலாதல் இந்நாடகம் எழுதப் படாமல், பாமரர் பண்டிதராகிய இருதிறத்தாரு மொப்புமாறு இனிய எளிய நற்றமிழ் நடையிலெழுதப்பட் டிருக்கின்றது ; மகளிரனைவரும் இன்புட னேற்று விருப்பங்குன்றாதவாறு படிக்கத்தக்கது. நீதி நிலையம்போல் விளங் கும் இவ்விதிகாசக் கதையை இனியதோர் நாடகமாகப் புனைந்து தந்த நமது சிவனார்க்கு வந்தனஞ் செலுத்துகின்றோம். இன்னும் இது போன்ற நல்ல தமிழ்நூல்கள் பலவியற்றி நந்தமிழுலகத்தை இந்நூலாசிரியர் களிப்பிப்பா ரென நம்புகின்றனம். இது நல்ல பளபளப்புள்ள கடிதத்தில் நன்கு பதிப் பிக்கப்பட்டுளது.

### சேயூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் :

[இது சென்னை தாம்சன் கம்பெனியாரது மினெர்வா அச்சியந்திரசாலை யிற் பதிப்பித்தது. விலை அணா 4.]

இது செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ள சேயூர் என்னுந் தலத்துக் குடி கொண்டருளிய முருகப்பிரான்மீது இயற்றப்பட்டதொரு பிரபந்தம். இதனை

யாக்கியோர் சற்றேறக்குறைய இருநூற்றைம்பது யாண்டுகட்கு முன்னர்ப் பொற்களந்தைப் பதியிற்றோன்றித் தமிழ் வழங்கும் நாடுகளிற் பிரசித்தியுற்றிருந்த வரகவி அந்தகக்கவி வீரராகவமுதலியார் என்னும் புலவர் பெருமான் இந்நூற்குப்பின் றோன்றிய பிள்ளைத்தமிழ்களெல்லாம் வெளிவந்துலவும் பெருமைபெற்றும் இஃது அதனைப்பெறாதுபோயது தமிழ் நாடு செய்த தவக்குறையேயன்றி வேறென்? பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களை யெல்லாம் ஒருங்குவைத்து நோக்குங்கால் முதற்றரத்து நிற்கத்தக்க விதனை யிதுகாறும் அச்சுப்புத்தகமாப் பெறாமை தமிழர்க் கொருகுறையே. எனவே இதுகாறும் செல்வாக்கிலிருந்த விதனை யிப்போழ்தத்து நல்வாக்கென்று யாவரும் கண்டுதேரும் வண்ணம் வெளிக்கொணர்ந்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ, கல்துளம்-துப்புசாமிமுதலியாரவர்கள் பி. ஏ. தமிழ் மொழியிடத்து வைத்துள்ள ஆர்வம் வியக்கத்தக்கதே. புலவர் பெருமானாகிய வீரராகவமுதலியார் யாத்த நூலின் பெருமையைப்பற்றி யாமிங்குப் பேசல்மிகையாம். முற்குறித்தபடி எப்பிள்ளைக்கவிக்கும் பின்வாங்குந்தரத்ததன்று என வற்புறுத்தலே யமையும். நூலுள் ஆங்காங்கு நிகழும் சொற்பொருளா சங்கைகளைத் தவிர்க்கும் வண்ணம் அடிக்குறிப்புக்கள் பக்கந்தோறுங் காணப்படுகின்றன. குறிப்புக்களும் பதிப்பித்தோரது நூலுணர்ச்சியினையும் புத்தி நுட்பத்தினையும் நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இனி இப்பிள்ளைத் தமிழ்க்கு அங்கங்களாக முகவுரை நூலாசிரியர் வரலாறு செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி முதலியன சேர்க்கப்பட்டுள. அவற்றுள் முகவுரை பிள்ளைத்தமிழென்னும் பிரபந்த வரலாறும் சேயூரைப்பற்றிய சில அவசியக் குறிப்புக்களும், நூலகத்தே காணப்படும் சிலகால வரையறைத்தெளிவும் புலப்படுத்துகின்றது. இந்நூலாசிரியரைப்பற்றிப் புலவர் வாயின்மட்டும் விளங்கிக்கொண்டிருந்த வரலாறுகளையும் தனிக்கவிகளையும் அவர் காலமின்னதென் றாகித்தற்குத்தக்க நியாயங்களையும் நூலாசிரியர் வரலாற்றுட் பரக்கக்காணலாம். ஏனைய பிள்ளைத்தமிழ்களும் இந்நெறியிற் பதிப்பிக்கப்படின் தமிழ் கற்கும் மாணவர்க்கு மிக்க வுபயோகமாயிருக்கும். அவ்வுபகாரத்தினை யிதனைப் பதிப்பித்தோரேயாவது பிறதமிழ்ப் புலவர்களாவது செய்வாரென்று யாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

## குணமாலிகை :

[இது சென்னைத் தாம்ஸன் கம்பெனியாரால் தமது மினெர்வா அச்சியந்திர சாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதன் விலை அணா-6. தபாற் கூலி வேறு.

இந்நூல், வித்தியாசாலைப் பரிசோதகராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ நா. இரகுநாதாசாரியரவர்களது குமாராகிய ஸ்ரீ. ர. குமார தாத்தாசாரியரவர்கள் பி. ஏ. ஆங்கிலத்தினின்றும் மொழிபெயர்த் தியற்றியது. இதற்கு முதனூல் ஆங்கிலத்திற் புகழ் சான்ற மில்டன் என்னுங்கவிஞர் பெருமா னியற்றிய 'கோமஸ்' என்பதாம். வழிநூல் வகுக்கு மிடத்து முழுதும் மொழிபெயர்ப்புயாப்பி னியற்றிடாது நம நண்பர் நம்மவரியல்புக் கேற்றவாறு விரிக்கும் வழிவிரித்தும், தொகுக்கும் வழித் தொகுத்தும், பெய்யும் வழிப்பெய்தும் இயற்றியிருக்குமாறு யாவர்க்கு மொப்ப முடிந்ததே. இந்நூலிற்கு இடப்பட்டுள மறுபெயரை யுற்று நோக்கியவுடனே யிந்நூலின் முழுக்கருத்தும் இஃ

தாமெனச் சுட்டுதலியலும். அஃதாவது 'கற்பின் வன்மை' யென்பதே. இக்காலத்தில் மொழிபெயர்ப்போ ரெல்லாம் நம்நண்பர் தாத்தாசாரியரது செயலைப் பின்பற்றி யொழுகின் அவர்கள் செய்வனவனைத்தும் நலப்பாடெய்துமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். எம்மொழியி லெந்நலங் காணினும் அதனை நம்மொழியில் நம்மவர்க்கேற்றவாறு அமைத்துக் கூறுவிடில் நம்கல்விக்குப் பயன்றா னென்கொலோ? ஆங்கிலம் பயிலப்புகுந்த நம் இந்திய மாணாக்கர்கள் தம் சுதேச பாஷைகளைக் கவனியாது வாளாபோகின்றனரென்ற வசைமொழி நம் நண்பர் தாத்தாசாரியர் போல்வாரைப்பற்றுங்கொலோ? இனி இந்நூலைப்''பகர்ந்த சாதியுட் படாஅ தனவு, மொருவகைச் சாதியின் மருவு மிலக்கணம், பிறிது சாதியி னுறுமிய லோடு, கலந்து வருநவும் வலந்த வியல்வுகள், குறைந்துஞ் சிறிது கூறியும் வருநவும், பொதுப்பட நாடக புகலுப'' என்ற * **நாடகவியலுடையார்** கூற்றின்படி பொதுப்பட 'நாடகம்' மென்று எனக்கூறலாமே யன்றி மற்று நாடகச்சாதிகள் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்றனுள்ளும் இஃதடங்காதென்பது தேற்றம். இஃது ஓரங்கத்தினேயேயியன்றுளது; ஆடவரும் பெண்டிரும் அகமகிழ்ந்து படிக்கத்தக்கது; 64-பக்கங்கள் கொண்டது; இராசதானிக் கலாசாலைச் சமஸ்கிருத போதகாசிரியராகிய ஸ்ரீ அரங்காசாரியரவர்கள், எம் ஏ., தகவுரைத்தது; செவ்விய தமிழ்நடையிலெழுதப்பட்டுளது. இந்நூற்குப், பதிப்புக்குறைகள் பற்றிக் குறைகூறுதல் நேரிதன்றாம். நம் நண்பர் இன்னும் இது போலும் நல்வழிகளிலுழைத்து ஆங்கிலத்தி லுள்ள மேதக்ககருத்துக்களை அப்பாஷையறியாத் தமிழர்களும் பெற்று மகிழுமாறு புரிவாராக.

**பாரதஸாரம் :** இரண்டாம் பாகம்.

[இது சென்னைத் தாம்ஸன் கம்பெனியாருடைய மினெர்வா அச்சியந்திர சாலையிற் பதிப்பித்தது. இதன் விலை அணு 9. தபாற்கூலி வேறு.]

அனிபெஸன்டு அம்மையாரது பாரதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாய் **ம-௱-௱-ஸ்ரீ, கல்துளம் - குப்புசாமி முதலியார் பி. ஏ.** இயற்றிய பாரதஸாரத்தின் முதற்பாகம் சின்னாண் முன்னர் வெளிவந்து தமிழ்ப்புலவர்களாலும் ஆங்கிலமறிந்த தமிழ் மாந்தராலு மொருங்கே யாதரிக்கப்பெற்றமை யாவருமறிந்ததே. அதனுள் ஆதிபருவமும் சபாபருவமும் சங்கிரகிக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டாம்பாகத்து பாண்டவர் வனவாசம் அஞ்ஞாதவாசம் கிருஷ்ணன்தூது பீஷ்மர் சேனாதி பத்யம் என்னும் விஷயங்களை முறையே யடக்கிய ஆரண்ய பருவம் விராடபருவம் உத்தியோக பருவம் பீஷ்ம பர்வம் என்னும் நான்கு பருவங்கள் சங்கிரகிக்கப்பட்டன. விஷயங்கள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டமையும் நீதிகள் ஆங்காங்கே பொருத்தமுறக் காட்டப்பட்டமையும் நூலைக் காண்போர்க் கெல்லாம் ஆனந்தத்தை விளைக்கும், எத்துணையரிய பெரிய விஷயங்கள் எத்துணைப் பெரியார் வாய்த்தோன்றினும் அவை யெல்லார்க்கும் புலப்படுமாறு

---

* சென்னைக் கிறித்தவக்கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் பிரமஸ்ரீ, வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரிகளைக் குறித்து நிற்கின்றதென்றுணர்க—ப-ர்.

தோன்றாக்கால் பயனிலவாயொழியும். அவ்வாறொழியும் கடினநடை நூல்களுட்படாத இந்நூல் இனிய செந்தமிழ் நடையில் கடின பதப்பிரயோகங்கள், வலிந்து பொருள்கொள்ளவேண்டிய அரிய இலக்கணச் சந்திகள் முதலிய வசனக் குறைபாடுகளின்றிக் கற்றோர்க்குக் களிப்பும் மற்றோர்க்குத் தெளிவுந் தருமாறு எழுதப்பட்டுளது. இப்பாகத்திற்கு முன் வெளிவந்த பாகத்தினைக்கண்ட ஆங்கிலப்பத்திரிகைகளும் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும் ஆங்கிலப் புலவர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் தந்த அபிப்பிராயங்களிற் சில இந்நூலிறுதியி லநுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை யுற்று நோக்குவோர் எமதபிப்பிராயம் வலியுறுமாறு காண்பர். லோகோபகாரமான இந்நூலின் எஞ்சிய மூன்றாம் பாகத்தைக் காலதாமதமின்றி யிந்நூலாசிரியர் வெளிக்கொணர்வாரென ஆவலோடு எதிர்பார்க்கின்றோம்.

---

## EDITORIAL NOTES.

## பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்,

---

நூலாசிரியர்கட்கு அறிக்கை :— இக்காலத்திற் புதுமை வழியிலும் பழமை வழியிலும் நூலியற்றுவோருட் பலர் நம்முடைய ஞானபோதினியின் அபிப்பிராயப்பேற்றின் பொருட்டுத் தாம் இயற்றும் நூல்களை அவ்வப்போழ்தத்து நமக்கு அனுப்புவாராயினர். அவ்வாறே யாமும் இயன்றவளவு அநேகமாக நேரிய நெறி கோடாதவாறு நூலாராய்ச்சிகள்செய்து நம் பத்திரிகையில் வெளிப்படுத்திவருகின்றோம். எந்த நூலையாயினும் அதனை மிக்க கவலையோடுஞ் சிரத்தையோடும் ஆராய்ந்து எந்தம் அபிப்பிராயங்களை வெளியிடுகின்றோம். தமிழின் அபிவிருத்தியையும் தமிழ் நூல்களின் அபிவிருத்தியையும், தமிழ் நூலாசிரியர்களின் அபிவிருத்தியையுங் கருதியே யாங்கள் எங்கள் பத்திரிகையை நடாத்திவருகின்றோமென்பது யாவருமுணர்க. இதுகாறும் நம்முடைய பத்திரிகைக்கு அபிப்பிராயப்பேற்றின் பொருட்டுத் தத்தம் நூல்களையனுப்பி வாராத மற்றைய கனவான்களும் அனுப்புமிடத்து, யாம் அவருடைய நூல்களைச் செவ்விபெற ஆய்ந்து விமரிசஞ் செய்வோம். இனி நூலாசிரியர்களாவார் தாம் பதிப்பிக்கத்தொடங்கியன இன்னின்ன நூல்கள் என்றும், அவை வெளிப்படுதற்கெனக் குறித்தகாலம் இவ்விவையென்றும் எமக்கு முன்னரே யெழுதியனுப்பினால், அவையிற்றையும் நம் பத்திரிகைவாயிலாக வெளியிட்டுரைப்பதில் யாதொரு தடையுமில்லை. இதனால் நூலாசிரியர்கட்கும், நூல்களை வாங்கிப் படிப்போர்கட்கும், பிறர்க்கும் பல்லாற்றானும் அனுகூலமுண்டென்பது ஒருதலை.

பேரார் நாடு :—இம்மகாராஷ்டிரதேசம் ஏறக்குறைய அறுபானாண்டுகட்கு முன்னர் ஐதராபாத் தரசராகிய நிஜாமவர்களின் இராஜ்யத்தினுட்பட்டிருந்தது. அப்போழ்தத்து ஆங்கிலர் தம்நாட்டின்கண் வைத்திருந்த உதவிப்படையின் செலவுக்கு வேண்டியபணம் நிஜாம், அப்போதைக்கப்போது கொடாமையாற் கடன் பெரிதாகி வட்டியும் வளராநின்றது. இஃதுணர்ந்த நிஜாம், அக்கடனுக்கும் வட்டிக்குமாகப் பேரார்நாட்டை ஆங்கிலருக்கு ஒற்றிவைத்தார். இப்போது பேரார்நாடு ஆங்கிலரது ஆளுகையி

லிருந்து வருகின்றது. இனி இப்பொழுதுள்ள நிஜாம் முன்னரேற்பட்ட கடனையும் வட்டியையும் முற்றும் இறுத்துவிடுகின்றேம்; நாட்டை யெம் வய மொப்பித்துவிடுமின்' என்று ஆங்கிலரைக் கேட்கின்றனர். ஓராற்றால் உற்றுநோக்குமிடத்து அவர்களும் நிஜாமுக்கு மறுபடி பேரார்நாட்டைக் கொடுத்துவிடக் கடமைப்பட்டவர்களே; என்றாலும் இதன்கட் கருதப்படுவது பிறிதொன்றுளது. அஃதாவது ஆங்கிலருடைய அரசாட்சிக்குட்பட்டிருந்து சர்வசுதந்திரங்களையும் அநுபவித்து மகிழ்ந்து வாரநிற்கும் அப்பேரார்நாட்டினர் எவ்வாறு குறைபாடும் நிர்ப்பந்தமும் நிறைந்த நிஜாமினுடைய ஆளுகைக்குட்பட விரும்புவரென்பதே. மைசூரரசனது கொடுமை பொறுக்கமாட்டாது குடகுநாட்டினர் கேட்டுக்கொண்டதற் கிணங்கி அவர்களைத் தம் அரசாட்சியிற குடிகளாய்க் கொண்டமைபோல, இப்பொழ்துத்தும் நம் அரசாட்சியார் இப்பேரார்விஷயத்தில் தலையிட்டு அறுபானுட்டையநுபவத்திற்கு மேற்பட்டமையானும், நாகரிக நிலைமுதிர்ந்த பேரார்நாட்டினர் அங்ஙனம் அது முதிராத நிஜாம் ஆட்சிக்குள்ளடங்கி யிருக்க விரும்பாமையானும், பேரார்நாடு திரும்பி நிஜாமிடம் ஒப்பிக்கப்படமாட்டாதென்று கூறி விடுதலே நேரென்பது பலர்க்கு முடன்பாடான விஷயம். மற்று; பேரார்நாட்டை நிஜாமிடம் மீட்டும் விடுதல், பொன்னெழின் மானைப் புலியின் வாயினும் அருமையாய் வளர்த்த வொரு பெருங்கிளியைப் பூனையின் வாயினும் தானே பிடித்துத்திணிப்பதுபோலுமென் றெணப்படுமன்றே?

**நமது சக்கிரவர்த்தியாரின் முடிசூட்டுக் கொண்டாட்டம்**:—இது வருஞ் சூன்மீ 26 ஆந்தேதி நிகழப்போகின்றது. அக்கொண்டாட்டநாளில் அக்காட்சியைக்கண்டு பேரானந்த முறுதல் விரும்பிய பல்லோரும் நம் இந்தியாவினின்றும் பிரயாணமாகிப் புறப்பட்டுக் கப்பலேறிச் செல்லாநின்றனர். ஜெயபுரத்தரசரவர்கள் தம்முடைய ஆசாரத்தோடும் மாறுபடாதவாறு தமக்கென்றே யொருதனிக்கப்பல் அமர்த்திக்கொண்டு தமக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களனைத்தையுஞ் செய்துகொண்டு போகின்றன ரென்பது கேட்டு மகிழாதார் யாரே! மற்று, நம்முடைய சென்னைமா நகரினின்றும் புறப்பட்டுச் சென்றன ரிருவர். அவர் தாம் கனம்பொருந்திய ஸ்ரீ இராஜா சர் சவலை இராமசுவாமி முதலியாரவர்களும், சென்னை யுயர்நீதிசாலை நியாயவக்தாக்களுளொருவராகிய ஸ்ரீ, பி. எம். சிவஞான முதலியாரவர்களுமே யாவர். இவர்களெல்லாம் கடற் பிரயாணத்தி லூறுபாடொன்று மின்றி இனிது சென்று நமது எட்வர்ட் சக்கிரவர்த்தியவர்களின் முடிசூட்டுக் கொண்டாட்டத்தில் தாமுங் கலந்து ஆனந்தமுற்று இன்புடன் திரும்பி, மேற்கூறியவாறு சீமை செல்லவழியின்றி யீண்டையிருக்கும் எமபோலியர்க்கு நடந்தவிஷயங்களைச் சொல்லி மகிழ்விப்பாராக. 'எங்கள் மன்னவர் எட்வர்டு வள்ளலார், பொங்கி யுள்ளம் பொலன்முடி சூடுக, மங்க லப்புவி மாமக டன்னையுந், தங்கை கொண்டு தனியர சாள்கவே.' வாழி! வாழி!! சுபம்! சுபம்!!

**ஞானசாகரம்**:—இப்பத்திரிகையின் சென்றமதிச் சஞ்சிகையில் 'தொல்காப்பிய முழுமுதன்மை' யென்றதோர் விஷயம் பத்திராதிபர் நா. வேதாசலம் பிள்ளையவர்களால் எழுதப்பட்டுளது. அதன்கண்ணே திரிசிரபுரத்து யோசேப்புக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய சவரிராயபிள்ளையவர்கள்

'தொல்காப்பியமும் இடையிடையே செருகு சூத்திரங்களுடையதாம் என்பதற்குப் பலநியாயங்களுள' என்று கூறிய கூற்றை யாசங்கித்துத் தடைவிடைகளான் ஆராய்ந்து, 'தொல்காப்பியம் இடையிடையே செருகு விதிகள் செறிந்ததன்று; நூலாசிரியர் காலந்தொட்டு முழுமுதல் நூலாய் முடிந்து ஒளிர்கின்றது' என்று நிறுவியிருக்குந் தன்மை மிகவும் பாராட்டற்பாலதே. இக்காலத்திற் சிலர் ஒருவகை யொழுங்குமின்றித் தமக்குத் தோன்றியவண்ணம் எதனை வேண்டுமேனும் ஐயுறுவர், எதில் வேண்டுமேனும் இடையிடையே செருகப்பெற்ற விடயங்களுள வென்பர். ஆராய்ச்சி முறை பிறழாது எவ்வரிய பொருளையும் நுணுகிச் சிக்கறத்துணிந்து நுழைந்து கண்டு தெளிந்து நியாய வாயிலானொருதலை துணிந்து கூறும் தார்க்கிகராயினா என்றும் மேற்கொண்ட விஷயங்களுட் பிழைபோவாரல்லரென்பதுணர்க.

**குறுந்தொகை**:—இது குறுந்தொகை என்பது சங்கமருவிய நூற்றொகைகளு ளொன்றாகிய எட்டுத் தொகையி லிரண்டாவது நூல். அவ்வெட்டனுள் அச்சிட்டு வெளிவந்தன கலித்தொகையும் புறநானூறுமே. அகநானூறு வெளிப்படுத்த முயன்ற ஸ்ரீ தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் அது முற்றுப்பெறு முன் காலஞ்சென்றமை தமிழுலகம் செய்தபாவமே. அதனை அவர்விட்டது முதற்றொடங்கித் தமிழபிமானிகள் யாவரேனு முன்னின்று முடிப்பார்களென்று நம்புகிறோம். குறுந்தொகை ம-ா-ா-ஸ்ரீ திரு. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பி. ஏ. ஆராய்ச்சிசெய்து முடித்து அச்சிடத் தொடங்கிவிட்டனர் என்றும், கூடிய சீக்கிரத்தில் நூல் வெளியாகுமென்றுங் கேட்டு மிக்க களிப்படைகின்றோம்.

**இந்து நேசன்**:—இப்பெயர்கொண்டதோர் தமிழ்ப்பத்திரிகை இம்மதி மூன்றாந் தேதியன்று வெளிப்பட்டது. இது வாரத்திற்கு இருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும். அஃதாவது சனிக்கிழமையும் புதன்கிழமையும் இது வெளிப்படும். கல்வி, உத்தியோகவிடயம், அரசுமுறை, இதிகாசபுராண சாரங்கள், கைத்தொழில், பயிர்த்தொழில், ஜநாசாரம், தமிழ்மொழியின் அபிவிருத்திக்கடுத்த இலக்கிய விலக்கணநுட்பங்கள், நீதியும் அறிவும் போதிக்கத்தக்க கதைகள் முதலிய பல அருமையும் உபயோகமும் வாய்ந்த விஷயங்கள் அடிக்கடி இதன்கண் எழுதப்படுவனவாம். இஃது ஆங்கிலத்திற் பதிப்பிக்கப்படும். 'ஹிந்து' பத்திரிகைக்கு அதிபராகிய ஸ்ரீ. மு வீரராகவாசாரியராற் பதிப்பிக்கப்படுகின்றது. இதன் வருடச் சந்தா ரூ. 5-ஆம். இதுகாறும் வெளிப்பட்ட இந்துநேசன் பத்திரிகைகளை யாம் பார்த்தவளவில் அவை யனைத்தும் மிகச்சிறந்து காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு மேற்கொண்ட கோள் தவராது நடக்குமாயின் இது நந்தமிழ்நாட்டின்கண் சிறந்து விளங்கும் தமிழ்ப் பத்திரிகைளுட்டலை நிற்பது மாகலாம். நாட்டினுயர்ச்சியையுஞ் சிறப்பையும் விளக்குவது அந்நாட்டினுலவுறூஉம் பத்திரிகைகளே. அவ்வந்நாட்டுச் சுதேச பாஷைகளுக்கெல்லாம் ஊன்றுகோல்களாயிருப்பனவும் அவ்வச்சுதேச பாஷைகளிற் பிரசுரமாகும் பத்திரிகைகளே. பத்திரிகைகள் விருத்தியாகவாகப் பாஷைகளும் விருத்தியாகுமென்பது எவரும் மறுக்கலாகாத விஷயம். ஆகவே யிம்மதி வெளிப்பட்ட நமது 'இந்துநேச'னுஞ் சர்வஜன வக்தாவாய்ச் சர்வஜனாநுகூலனாய் நின்று நீடூழி விளங்குவதாக.

# Specimens of RUBBER STAMPS

MANUFACTURED BY **THOMPSON & CO.,**

*The City Rubber Stamp Makers, Broadway, Madras.*

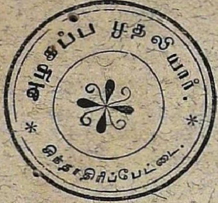

No. 313—Rs. 2-8-0.

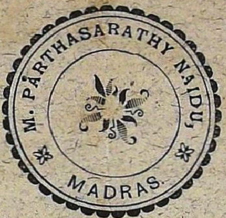


No. 303—Rs. 2-8-0.

No. 314—Rs. 2-8-0.

No. 309—Rs. 2-0-0.

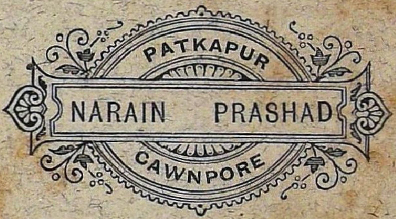


No. 300—Rs. 3-0-0.

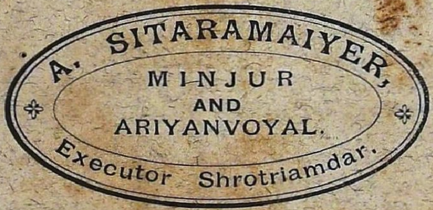


No. 304—Rs. 3-8-0.

No. 302—Rs. 2-0-0.

No. 306—Rs. 3-0-0.

Rs. 3-0-0.

ஒவ்வொரு டைரியிலும் நமது சக்கரவர்த்தியினுடைய உருவப் படம் மிக நேர்த்தியாய் அச்சிட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாம்ஸன் அண்டு கம்பெனியார்

# மினெர்வா டைரிகள்.

நடந்துவரும் 1902ளூத்துக்கு அதி உபயோகமான சிறந்த விஷயங்களடங்கிய டைரிகள் விற்பனைக்குத் தயாராக விருக்கின்றன.

| | | |
|---|---|---|
| நெ. 1. | ஆறுவித பாஷைகளில் அச்சிடப்பட்ட மினெர்வா பாக்கெட் டைரி 3 அங்குல அகலமும் $4\frac{1}{4}$ அங்குலநீளமும் உள்ளது. | 0 4 0 |
| 2. | ஷை ஷை மடிப்பு உள்ளதும் பென்சல் வைக்கப்பட்டதுமான பாக்கெட் டைரி | 0 6 0 |
| 3. | அதிக உபயோகமுள்ளதும் அவசியமான விஷயங்களடங்கியதும் 8 - அங்குல நீளமும் 5 - அங்குல அகலமும் உள்ளது. | 0 12 0 |
| 3. | ஷை பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர் வைத்தது | 1 0 0 |
| 4. | அதிக உபயோகமும் அவசியமுள்ளதுமான விஷயங்களுடையதும் 10 - அங்குல நீளமும் 8 - அங்குல அகலமுமுள்ளதும் பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர் வைத்தது. | 1 2 0 |
| 5. | பூல்ஸ்காப் சடித அளவில் அச்சிடப்பட்டு நேர்த்தியாய்ப் பயிண்டு செய்யப்பட்டதும் அதிக உபயோகமும் அவசியமுமான விஷயங்கள் அடங்கியதும் 13-அங்குல நீளமும் 8-அங்குல அகலமும் உள்ளதும் பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர் வைத்தது. | 1 4 0 |

மேற்கண்ட டைரிகளில் 1-வது 2 வது நெம்பர் டைரிகள் இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு, துலுக்கு, மலையாளம், கன்னடம் இந்த ஆறுவித பாஷைகளில் தேதிகள் அச்சிட்டிருப்பதோடும் இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு பாஷைகளில் பஞ்சாங்கம், 12-மாதத்து ராசி சக்கரம், அமிர்தயோகம யோகினிநிலை, மகர சங்கராந்தி, ஆலயதரிசனம், ஆபரணம் அணிதல், ஆருடத்திற்கு, ஆக்ஷைக்காதல், உபநயனத்திற்கு, உழவுசெய்ய, எதிர்கொள்ளுதலிவை நன்மை தீமை யறியும் பயன், கருட தரிசனம், இராகுகாலம், கரிநாள், காது குத்தும் நாள், கிருகப்பிரவேசம், கோடியுடுத்தல், சீமந்தம், க்ஷௌரம், திக்குத்தும்மல், தேதிமழை, விசேஷ முகூர்த்தம், பயணஞ்செய்யும் தினம், செய்யாத்தினம், பல்லிவிழும் பலன், கௌரி பஞ்சாங்கம், முதலியவைகளும் அச்சிடப்பட்டிருப்பதனுல் இஃது எல்லோருக்கும் சிறந்த உபயோகத்தைக் கொடுக்கும். இதுவரை வெவ்வேறிடங்களில் அச்சிடப்பட்ட டைரிகளேக்காட்டிலும் நூதனமும், அதிக விசேஷமுமான விஷயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

வேண்டுவோர் அடியிற்கண்ட விடத்திற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தாம்ஸன் கம்பெனி,
33, பிராட்வே, சென்னை.

PRINTED AT THE "MINERVA" PRESS, BROADWAY, MADRAS.